

Helmi Ikonen & Ville Kunnari

Hoitotyön opiskelijoiden kokemuksia verkko-opiskelusta Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulussa

Opinnäytetyö
Ensihoitaja AMK

2020

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

Tekijät	Tutkinto	Aika
Helmi Ikonen ja Ville Kunnari	Ensihoitaja AMK	Helmikuu 2020
Opinnäytetyön nimi Hoitotyön opiskelijoiden kokemuksia verkko-opiskelusta Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulussa		42 sivua 16 liitesivua
Toimeksiantaja Kaakkois-Suomen Ammattikorkeakoulu Oy		
Ohjaaja Sari Engelhardt		
Tiivistelmä <p>Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää, millaisena Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun terveysalan opiskelijat kokivat verkko-opiskelun opiskelumuotona. Tavoitteena oli tuottaa tietoa, jota Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu voi hyödyntää kehittäessään verkko-opintoja terveysalalla. Tutkimuskysymyksiksi rajattiin: Millaisena terveysalan opiskelijat kokevat verkko-opiskelun opiskelumuotona ja miten opiskelijat kokevat oppivansa opiskeltavat asiat verkkoympäristössä?</p> <p>Kyselytutkimus toteutettiin kvantitatiivisena tutkimuksena Kouvolan ja Kotkan kampuksen terveysalan opiskelijoille Webropol-kyselynä. Kyselylomake sisälsi strukturoituja, puolistrukturoituja ja avoimia kysymyksiä. Avoimet kysymykset analysoitiin sisällönanalyysin avulla ja strukturoidut tilastollisesti. Kysely lähetettiin sähköisesti 627 opiskelijalle, joista kyselyyn vastasi 77 opiskelijaa. Vastausprosentiksi muodostui 12 %.</p> <p>Tutkimustulokset osoittivat, että noin kolme neljäsosaa opiskelijoista suorittaisi kurssit mieluiten lähiopetuksena. Verkko-opiskelun haasteiksi kerrottiin esimerkiksi motivaation puutteet, sekä alan käytännönläheisyys. 78 % opiskelijoista ei haluaisi lisätä verkkokurssien määrää, 70 % vastaajista ilmoitti itselleen sopivimmaksi oppimistavaksi oppimisen tekemisen kautta, ja 72 % ilmoitti, ettei koe oppivansa verkkokurssilla yhtä hyvin kuin lähiopetuksessa. Tutkimuksessa paljastui verkko-opiskelun negatiivinen puoli, lähes puolet myönsi huijanneensa verkko-opinnoissa saadakseen paremman arvosanan kurssista. Kysely osoitti, että vastaajien tyytyväisyys nykyiseen verkko-opetukseen Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun terveysalalla kokonaisuudessaan oli 2.9 asteikolla 1–5, yhden ollessa täysin tyytyväinen ja 5 täysin tyytymätön.</p> <p>Tutkimus toimii Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun verkko-opiskelun kehittämisen materiaalina. Avoimessa palautteessa kaivattiin kehitysideoina verkko-opiskelumateriaalin selkeyttämistä, opettajan vahvempaa tukea, sekä koulutusta verkkokurssien toteuttamiseen opettajille.</p>		
Asiasanat verkkokurssit, etäopiskelu, hoitotyö		

Authors	Degree	Time
Helmi Ikonen & Ville Kunnari	Bachelor of Health Care	February 2020
Thesis title Health Care student's experiences of e-learning in South-Eastern Finland University of Applied Sciences		42 pages 16 pages of appendices
Commissioned by Kaakkois-Suomen Ammattikorkeakoulu Oy		
Supervisor Sari Engelhardt		
<p data-bbox="164 768 300 801">Abstract</p> <p data-bbox="164 835 1460 1059">The purpose of this thesis was to clarify how health care students feel e-learning as a studying form in South-Eastern Finland University of Applied Sciences. The objective was to produce information what South-Eastern Finland University of Applied Sciences can use to develop their online teaching. Research questions were: how does health care students experience e-learning as a studying format and how do they experience to learning in online learning environment?</p> <p data-bbox="164 1093 1460 1272">The research was executed by using quantitative method in Webropol survey. Survey included fully structured, half structured and open questions. Open questions were analyzed by content analysis and structured by statistical analysis. The survey was sent by email to 627 health care students, of which 77 students responded. The response percentage was 12.</p> <p data-bbox="164 1305 1460 1675">Results of research shows that three quarters of students prefers classroom teaching instead of online courses. Challenges in online learning were announced lack of motivation and pragmatism in health care studying. 78 % of respondents would not want to add more e-learning to health care education. 70 % of respondents feel that the most suitable learning method was learning through doing and 72 % announced that they didn't learn as well in online learning as they learn in class room teaching. Results revealed the negative side of e-learning. Over 40 % of respondents admit they have cheated in online courses in order to get a better grade. The survey showed that respondent's satisfaction in current online teaching in health care education in South-Eastern University of Applied Sciences was 2.9 in scale 1-5, one being totally satisfied and 5 completely dissatisfied.</p> <p data-bbox="164 1709 1460 1865">Research material is used to improve online teaching in health care education in South-Eastern Finland University of Applied Sciences. In open feedback as development ideas respondents asked more clarity for material in e-learning, more support from online teacher and more education and help for teachers in e-learning.</p>		
Keywords e-learning, distance studies, nursing work		

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	6
2	OPPIMINEN	6
2.1	Behavioristinen oppimiskäsitys	7
2.2	Kognitiivinen oppimiskäsitys.....	8
2.3	Konstruktivistinen oppimiskäsitys.....	8
2.4	Vuorovaikutuksellinen oppiminen.....	9
2.5	Opiskelijan sosiaalisen taustan vaikutus opintomenestykseen.....	10
3	VERKKO-OPISKELU.....	11
3.1	Verkko oppimisympäristönä	11
3.2	Verkko-opiskelun edut.....	12
3.3	Motivaation merkitys verkko-opiskelussa	13
3.4	Verkko-opiskelun haasteet	14
3.4.1	Opiskelijälähtöiset haasteet.....	14
3.4.2	Organisaatiolähtöiset haasteet.....	15
3.5	Verkko-opettajan vaikutus oppimiseen	16
3.6	Verkko-opintojen opiskelijälähtöisyys	17
4	TUTKIMUKSEN TARKOITUS, TAVOITTEET JA TUTKIMUSKYSYMYKSET	18
5	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	19
5.1	Tutkimusmenetelmä	19
5.2	Kyselytutkimus.....	20
5.3	Kyselylomakkeen laatiminen ja aineiston analyysi.....	21
6	TULOKSET	23
6.1	Vastaajat	24
6.2	Opiskelijoiden kokemukset verkko-opiskelusta opiskelumuotona	26
6.3	Vastaajien mielipiteitä verkossa opiskelusta.....	27
7	POHDINTA.....	31
7.1	Tulosten tarkastelu	31

7.2	Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys	35
7.3	Johtopäätökset ja jatkotutkimussuunnitelma	36
LÄHTEET		40

LIITTEET

- Liite 1. Tutkimustaulukko
- Liite 2. Muuttujataulukko
- Liite 3. Tutkimuslupa
- Liite 4. Saatekirje
- Liite 5. Kyselylomake
- Liite 6. Kysymyksen 18 vastaukset
- Liite 7. Opinnäytetyön aikataulu

1 JOHDANTO

Alati kehittyvä tieto- ja viestintäteknologia on mahdollistanut opintojen sijoittamisen perinteisestä lähiopetuksesta verkkototeutuksiin merkittävästi 2000-luvulla. Kohonneet elinkustannukset sekä korkea valmistumisikä sitovat suomalaisia opiskelijoita tekemään palkkatyötä opintojen ohella ja painottaa itseopiskelun osuutta. OECD-vertailun perusteella suomalaiset valmistuvat korkeakoulusta huomattavasti keskiarvoa vanhempina. Keskimääräinen ikä korkeakoulusta valmistumiselle Suomessa on 28 vuotta, kun se OECD-maissa (Euroopan taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö) yleisesti ottaen on 22 vuotta. (Opetushallitus 2017.)

Yhä useampi oppilaitos on opintojen monimuotoisuuden takia alkanut tarjoamaan opintoja verkkoympäristöissä. Opetus- ja kulttuuriministeriön tietoyhteyskuntakehittämisen visio (2010, 13) painottaa suomalaisen koulujärjestelmän ja sen henkilökunnan edistyksellisyyttä maailmanlaajuisesti. Tehokkaan ja ajanmukaisen tieto- ja viestintäteknologian hyödyntäminen on vahvasti mukana tulevaisuuden koulujärjestelmässä. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2010.)

Terveystieteiden ala on potilaslähtöistä, ja työ sisältää päivittäin erinäisiä potilaskontakteja ja kliinistä osaamista. Sairaanhoidajakoulukseen on tietoliikennekehityksen myötä lisätty verkko-opetusta, mutta EU-direktiivit määrittävät sairaanhoitajan koulutukseen kuuluvan kliinistä opetusta vähintään puolet oppimäärästä (EU-direktiivi 2005/36/5.2.1).

Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää, miten Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun terveysalan opiskelijat kokevat verkko-opiskelun opiskelumuotona. Tavoitteena on saada tietoa, jota Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu voi hyödyntää kehittäessään verkko-opintoja.

2 OPPIMINEN

Verkko-opiskelussa on käytössä samat oppimisen peruselementit kuin lähiopetuksessa. Tässä luvussa käsittelemme erilaisia oppimiskäsityksiä. Kognitivismi, behaviorismi sekä konstruktivismi ovat yleisimmin käytössä olevat ja maailmanlaajuisesti tutkituimmat oppimisteoriat (Peltola 2017).

Korkeakouluopiskelun tavoitteisiin kuuluu opiskelijoiden taitojen kehittäminen ja valmistaminen tulevaa ammattia varten. Korkeakouluopetuksen tulisi pyrkiä vastaamaan opiskelijoiden tavoitteita opetuksen suunnittelun sekä toteutuksen myötä. Työelämän haasteet ja kasvava vaatimustaso haastavat opiskelijoita painottamaan oppimisen entistä rajatumpaan erikoisosaamisen sektoriin. Korkea ja alati kehittyvä vaatimustaso työelämässä on noussut haasteeksi korkeakouluille tarjota opiskelijoille ajanmukaista opetusta ja tietotaitoa. (Enkenberg 2000.)

Erilaisia opiskelijakeskeisiä oppimismalleja on useita, joista Enkenberg (2000) nostaa esille ongelma-, suunnitelma- ja tapauspohjaisen sekä kognitiivisen oppimisen. Tavoitteiden mukaisesti etenevä oppiminen edellyttää jo opitun tiedon kehittämistä ja muokkaamista. Oppimisprosessin katsotaan onnistuneen, kun opiskelija on sisäistänyt opiskeltavan kohteensa ja pystyy osoittamaan sen tiedoillaan tai taidoillaan. (Enkenberg 2000.)

2.1 Behavioristinen oppimiskäsitys

Opiskelijoiden oppiman tiedon lisääntyminen opiskelun edetessä on behavioristisen oppimiskäsityksen keskiössä. Oppimisprosessissa tavoitellaan opiskeltavan informaation maksimointia. Opiskeltava sisältö jaetaan useaan yksittäiseen osakokonaisuuteen, jotka opiskellaan suunnitellussa järjestyksessä. Osakokonaisuudet tulee suorittaa läpi ennen kuin voidaan katsoa opiskelijan suoriutuneen tehtäväkokonaisuudesta. Oppimisesta saatu arviointi ja palaute opettajan puolelta on tärkeää auttaen opiskelijaa etenemään omilla tavoitteillaan. Behaviorismi ei vaikuta oppimiskäsityksen mukaan siihen, kuinka opiskelija ratkoo opiskelussa olevia ongelmia, vaan opiskelijan tulee itse kantaa vastuu niiden suorittamisesta. (Enkenberg 2000.)

Ongelmakohtana behavioristisessa oppimiskäsityksessä Enkenberg (2000) näkee monimutkaisten taitojen kehittämisen edistämisen sekä määrittämisen. Ratkaisutaitoja sekä ajattelemista ei pystytä jakamaan osiin, vaan niiden kehittäminen vaatii mielen toiminnan muokkaamista erityisillä strategioilla. Opiskelijaa ei nähdä aktiivisessa roolissa vaan objektina, mikä edesauttaa opiskelijan mahdollisuutta kehittyä opiskelijana, joka kehittää omaa tapansa sisäistää asioita. Itseohjautuvuus sekä

itsenäinen ongelmien ratkaisu eivät ole behaviorismin keskiössä, vaan opettaja ohjaa ja motivoi. (Enkenberg 2000.)

2.2 Kognitiivinen oppimiskäsitys

Opiskelijan mielen toimintojen merkitys opiskelussa korostuu kognitiivisessa oppimiskäsityksessä. Tehtävistä suoriutumisen laadullisen puolen tarkastelussa kognitiivinen käsitys korostaa opiskelijan ajattelumallin tarkastelua. Ajattelun ymmärtäminen ja tiedonkäsittelyn edistäminen kuuluvat kognitiivisen oppimiskäsityksen keskeisiin tavoitteisiin, mutta painotus oppimisessa on yksilön ajattelumaailman kehittämisessä.

Kognitivismi painottaa oppimisen kehittymistä erityisesti laadullisten mittareiden mukaan. Behavioristiselle ja kognitiiviselle oppimismenetelmille on yhteistä etteivät ne anna selitystä uuden tiedon siirtymistavasta oppimistilanteessa opiskelijan mieleen. (Enkenberg 2000) Uutta tietoa pyritään jäsentämään opiskelijan muistiin, mutta samalla tulee pyrkiä hyödyntämään jo olemassa olevaa tietoa opiskeltavan pohjana (Peltola 2017).

2.3 Konstruktivistinen oppimiskäsitys

Konstruktivistisen oppimiskäsityksen perimmäinen ajatus on antaa opiskelijalle vastuuta omista opinnoistaan ja nähdä opiskelijan rooli ongelman ratkaisijana. Itseohjautuminen on konstruktivistisen oppimiskäsityksen keskiössä, mikä on yksi keskeisiä edellytyksiä verkko-opiskelussa. Käsityksen mukaan opiskelijan tulee valita tarkkaan omat tavoitteensa ja edetä niiden mukaisesti. Perusajatuksena on onnistunut oppiminen, joka etenee opiskelijan aktiivisuuden ja motivaation ehdoilla. Opiskelijalle itselleen ominainen tapa oppia tulee mahdollistaa ja ottaa huomioon opetuksessa. Oppimisen rakentamisprosessi, konstruointiprosessi, etenee oppimisen mukana, ja opiskelija sisäistää tietoa oppimisen edetessä.

Opetuksesta vastaavan opettajan tavoitteena olisi tarjota opiskelun materiaali opiskelijoita aktivoivalla ja kiinnostavalla tavalla saavuttaen konstruointiprosessin (Järvinen 2011). Opettajan rooli nähdään enemmänkin opastajan kuin opettajan asemassa. Opettaja pyrkii avaamaan opiskelijan ymmärryksen yhteyden jo opitun tiedon kautta sekä tarjoamaan linkkiä uuden

tiedon välille. Opittavan tiedon yhdistäminen jo tiedossa olevaan vaatii opettajalta joustavuutta ja ymmärrystä opiskelijan ajatusmaailmasta, jotta opinnot edistyisivät tavoitteiden mukaisesti. (Peltola 2017.) Konstruktivistinen oppimiskäsitys on laaja-alainen ja sisältää monia erilaisia suuntauksia sekä sosiokulttuurillisia teorioita. Oppimiskäsityksen sisäisille suuntauksille yhdistävä ajatus on siinä, että oppiminen on aina opiskelijan taikka yhteisön hankkimaa, opiskelijasta riippumatonta. (Koponen 2012.)

2.4 Vuorovaikutuksellinen oppiminen

Vuorovaikutuksellinen oppiminen perustuu kokempohjaiseen oppimismalliin, joka on kehittynyt osaksi sosiaali- ja terveystalan oppimismenetelmiä 1990-luvulta lähtien. Vuorovaikutusoppimista on tutkittu paljon erityisesti lääketieteen opiskelijoiden kohdalla maailmanlaajuisesti. Tutkimukset ovat osoittaneet opiskelijoiden hyötyvän kokempohjaisista opiskelumenetelmistä enemmän kuin luentojen ja esimerkkimallien kautta tapahtuvassa opiskelussa. Erilaiset simulaatiotilanteet sekä harjoittelu roolinomaisesti opiskelijoiden kesken ovat saavuttaneet suuren suosion opiskelijoiden välillä. Kokempohjainen oppiminen vaatii opiskelijoilta aktiivista osallistumista ja kehittää oppimista toistojen myötä. (Koponen 2012.)

Vuorovaikutuksellisessa oppimisessa opiskelija on tekemisissä muiden kanssallijoiden, ympäristön sekä kulttuurin kanssa. Tästä ammennettua oppimista voidaan kutsua sosio-kulttuurisena oppimisena. Ryhmässä toimiminen, aktiivinen toimintaympäristö sekä oppimista aktivoivat välineet tukevat oppimisprosessia. Sosio-kulttuurinen oppiminen on yhteydessä konstruktiiiviseen tiedon rakentamiseen, se auttaa meitä ymmärtämään opiskelijoiden oman käsityksen luomista opiskeltavasta asiasta. (Enkenberg 2000.)

Enkenbergin (2000) mukaan vuorovaikutusoppiminen pitäisi sisällyttää mukaan jo heti opiskelun alkuvaiheessa teoriaoppimisen tueksi. Erilaiset vuorovaikutukselliset oppimistilanteet kehittävät opiskelijan sosiaalisia taitoja, ja lisäävät oman alan työtuntemusta.

2.5 Opiskelijan sosiaalisen taustan vaikutus opintomenestykseen

Opiskelijat lähtevät korkeakouluihin erilaisista lähtökohdista. Korkeakouluun valittujen opiskelijoiden ikäjakauma vaihtelee suuresti, mikä on yksi selittävä tekijä opiskelijoiden väliselle oppimiselle ja koulumenestykselle. Rantanen (2004, 104) korostaa, että muutaman vuoden luokkakavereitaan vanhemmat opiskelijat menestyvät heikommin koulussa. Rantanen (2004, 104–105) pohtii opiskelumotivaatiolla olevan negatiivista vaikutusta koulumenestyksessä, jos opiskelija on joutunut tyytymään hänelle epämiellyttävään koulutusvaihtoehtoon epäonnistuneiden kouluhakujen jälkeen.

Opiskelijan ollessa muita huomattavasti iäkkäämpi, kohoaa hänen koulumenestyksensä selvästi. Iän tuomat sosiaaliset paineet, sekä motivaatio valmistua aikaisemmin työelämään vaikuttavat opiskelumotivaatioon. Useamman vuoden työkokemus riippumatta alasta nostattaa opiskelijan koulumenestystä. (Rantanen 2004, 104–105.)

Ammattikorkeakouluopintojen alkuvaiheessa koulumenestyksen erot henkilökohtaiseen opintotaustaan verrattuna eroavat selkeästi. Aiemman korkeakoulutaustan tai ammatillisen koulutuksen omaavat opiskelijat pärjäävät lukiotaustaisia opiskelijoita paremmin, mutta opintojen edetessä koulumenestys tasaantuu hyvin nopeasti. Aikaisempi korkeakoulu- tai ammattikoulutausta antaa valmiuksia oppimiseen erityisesti opintojen alussa, mutta jo toisen opintovuoden jälkeen ero on hävinnyt. Valmistumisvaiheessa mitattaessa koulumenestystä voidaan osoittaa, että lukiotaustaiset opiskelijat ovat kuroneet eron kiinni, ja valmistumisvuoden koulumenestys on osassa tapauksia jopa parempi kuin ammatillisen koulutustaustan omaavien opiskelijoiden. (Rantanen 2004, 32–33.)

Sukupuolen vaikutuksesta oppimisenestykseen korkeakouluasteella vaihtelee tutkimusten mukaan. Suurimmaksi selittäväksi tekijäksi sukupuolen väliselle koulumenestykselle Rantanen (2004, 104) nostaa naisten paremman verbaalisen kyvykkyyden, mikä on tutkimusten mukaan kylläkin tasaantumaan päin, ja eroavaisuudet kaventumassa. Naisten korkeampi motivaatio hyvän koulutuksen saavuttamiseen selittänee isolta osin naisten suurempaa määrää korkeakouluopiskelijoista.

PISA 2015 -tutkimus osoittaa sukupuolten välisiä eroavaisuuksia koulunkäynnissä etenkin lukutaidossa. 15-vuotiaiden taulukossa suomalaisten tyttöjen pistemäärä nousi vuoden 2012 aikana, ja he sijoituivat kokonaisvertailussa ensimmäiselle sijalle koko maailmassa. Vastaavasti saman ikäisten poikien pistetulos riitti viidennelle sijalle poikien kokonaisvertailussa. Tutkimus osoittaa myöskin, että Suomessa lukutaidollinen ero tyttöjen ja poikien välillä on huomattavan suuri, suurempi kuin yhdessäkään OECD-maassa. (Opetus- ja kulttuuriministeriö, 2016.)

3 VERKKO-OPISKELU

Verkko-opinnot ovat yleistyneet sekä edistyneet huomattavasti Suomessa 2000-luvun alusta lähtien, vaikkakin verkkopohjaista opiskelua on pidetty opiskelun uutena sukupolvena monia vuosia aikaisemmin. Monimuoto-opiskelu sekä avointen yliopistojen perustana toimineet verkko-opinnot ovat sulautuneet isoksi osaksi myös muiden opintomuotojen opetusta (Pantzar 2004, 50–51.) Verkko-opinnoilla tarkoitetaan yleisesti opintomuotoa, jossa opettaja ja opiskelija pystyvät toteuttamaan opintoja sähköisessä verkkoympäristössä joko internet- tai intranet-verkkoon luodussa toimitilassa (Tommola 2005).

Tässä työssä verkko-oppimisympäristöksi ei lasketa mukaan opintojen etenemistä seuraavia alustoja, eikä arviointeihin tai suunnitteluun suuntautuneita verkkoalustoja. Verkko-oppimisympäristöksi kuvatus alustan tulee tarjota joko lähiopetusta verkon kautta, itsenäistä työskentelyä ja kurssikohtaista etenemistä tai monimuotopohjaista opetusta verkon välityksellä.

3.1 Verkko oppimisympäristönä

Opetussuunnitelman ohella 1990-luvulla kehittyi uusi käsite, oppimisympäristö, joka eroaa perinteisestä opettajan pitämästä lähiopetuksesta poikkeavien koulutusmuotojen ansiosta (Tommola 2005). Verkko-opiskelu antaa opiskelijoille ajasta, paikasta ja tyylistä riippumattoman tavan opiskella sekä räätälöidä omaa oppimista silmällä pitäen sopivan tavan oppia. Nopea kehitys hoitoalalla sekä lääketieteessä ovat vaatineet

akateemisilta tiedekunnilta suuria resursseja, minkä seurauksena lähiopetus on valitettavasti vähentynyt (Ruiz 2006).

Verkko-opiskelussa vuorovaikutus muuttuu hyvin olennaisesti lähiopetukseen verrattuna, se vaatii niin oppilaalta kuin opettajaltakin uusia tapoja lähestyä oppimista (Lehtinen 2015). Nevgin ja Tirrin (2003, 35) mukaan mukaansatempaavan oppimisympäristön tulee olla rakennettu niin, että se tarjoaa opiskelijoille myös mahdollisuuden edetä opinnoissa yksilöllisesti lähiopetuksesta poiketen, mutta kuitenkin niin, että he eivät jää jälkeen muista saman luokan opiskelijoista. Hyvä verkko-oppimisympäristö tulisi järjestää niin, että opiskelija pystyy kommunikoimaan verkossa muiden oppilaiden tai ainakin opettajan kanssa. Verkkosivujen tulisi pyrkiä herättämään opiskelijaa ajattelemaan ja haastamaan itseään aihealueeseen soveltuvilla kysymyksillä. (Nevgi & Tirri, 2003.)

Suomen käytetyin verkko-oppimisympäristö on Moodle, joka on saavuttanut suuren suosion myös muualla maailmassa ollen eniten käytetty verkkoalusta myös Pohjois-Amerikassa sekä Isossa-Britanniassa. Moodlen rinnalla kilpailevina ympäristöinä yleisessä käytössä ovat Adobe Connect, Optima sekä Microsoftin tarjoama Office 365 -sovellus. Suomalaisten korkeakoulujen julkaisemissa tulevaisuuden katsauksissa on vahvasti esillä sähköisen tietoverkon hyödyntäminen, ja sen kehittäminen opetuskäytössä. Selkeä yhtenäinen linjaus on pyrkiä tarjoamaan opiskelijoille ajasta sekä paikasta riippumaton oppimisympäristö, joka vastaa ajanmukaista pedagogiikkaa. (Tikkanen 2016.)

3.2 Verkko-opiskelun edut

Verkko-opiskelu ei vaadi opiskelijalta tiettyyn aikaan tai paikkaan sidottua opiskelun ajoitusta. Opiskelija pystyy jäsentämään itselleen sopivan aikataulun päivittäiselle opiskelulle sekä etenemään itselleen sopivalla tahdilla. Itseohjautuvuus korostuu verkkokursseilla, joka antaa järjestelmälliselle oppijalle mahdollisuuden edetä tehtävien kanssa ennakkoon ilmoitettua aikataulua nopeammin. (Valtanen 2010.) Internet mahdollistaa nopean tiedostojen lataamisen ja selaamisen paikasta riippumatta. Erilaiset opetuskäyttöön tarkoitetut videotallenteet ja äänitteet ovat nousseet nopeasti merkittäväksi osaksi verkko-opetusmateriaalia. Useat lähiopetuksen

tekstimuodossa olevat opetusmateriaalit voivat olla hankalaselkoisia sekä niiden sisäistäminen voi osoittautua hankalaksi. Verkko-opetuksessa käytössä olevat videomateriaalit helpottavat ja rikastavat oppimista. (Suominen & Nurmela 2011, 185.)

Verkko-opiskelussa palautteen antaminen on tärkeää niin opiskelijan kuin opettajan näkökulmasta. Palautteen antamista verkossa on kehitetty huomattavasti, ja useassa tapauksessa opiskelija saa palautteen verkko-opiskelusta nopeammin kuin lähiopetuksen tehtävistä. Tämä edistää opiskelijan ajatusmaailmaa omasta oppimisesta ja mahdollisesti ohjaa opiskelijaa takaisin oikeaan suuntaan. (Suominen & Nurmela 2011, 227–230)

3.3 Motivaation merkitys verkko-opiskelussa

Sana motivaatio on käännetty latinasta, ja vapaasti käännettynä se tarkoittaa liikettä. Motivaatio on ihmisen toimia ohjaava sisäinen käyttäytymisen järjestelmä, joka auttaa ihmistä pääsemään tavoitteisiinsa. Motiivit voivat olla ihmisen sisäisiä halun tunteita, pakottavia tarpeita, kunnianhimoisia periaatteita, jopa rangaistuksia, jotakin mikä antaa ihmiselle syyn toimia. (Valtanen 2010.)

Motivaatio pystytään karkeasti jakamaan sisäisiin, sekä ulkoisiin palkkioihin. Sisäiset palkkiot ovat yleensä ihmisen subjektiivisesti kokemia tunteita, jotka voivat olla esimerkiksi henkilön oma kunnianhimon tyydytys, saavutettu työilo, tai toimien mukanaan tuoma tyytyväisyyden tunne. Ulkoiset motivaatiot ovat yleensä ihmisen ympärillä olevia asioita, kuten palkkaus, toivottava elintaso tai elämän tuomat velvoitteet. Suurella sisäisellä motivaatiolla ohjautuvat opiskelijat vaativat opetukselta paljon ja seuraavat omaa edistymistään opinnoissa tarkasti. Verkko-opetuksen yksi isoista haasteista on saada ylläpidettyä opiskelijoiden sisäistä motivaatiota luomalla oppimistehtävistä innostavia ja mukaansatempaavia. Verkko-opetuksesta vastaavan opettajan olisi hyvä tutustua opetuksen alussa oppilaiden tavoitteisiin ja kiinnostuksiin, minkä pohjalta pystyttäisiin järjestämään verkko-opetusta opiskelijaryhmälle mahdollisimman kattavasti ja edistävästi. (Valtanen 2010.)

3.4 Verkko-opiskelun haasteet

Kattava ja laadukkaasti toteutettu verkko-opiskeluympäristö ei ole tae mielekkäälle oppimiselle. Verkko-opetus luo haasteita niin opiskelijan kuin opettajankin näkökulmasta. Esteitä voivat aiheuttaa opiskelijan omat heikot oppimisvalmiudet verkko-opintoihin sekä opettajan verkkototeutuksen suunnittelu tai toteutus. (Nevgi ja Tirri 2003, 38.) Nevgi ja Tirri (2003, 38) jakavat verkko-opintojen mahdolliset esteet neljään eri kategoriaan, 1) *opiskelijan opiskelutaitojen puute*, 2) *opiskelijan työ- ja elämäntilanne*, 3) *verkko-opiskelun pedagogiset ratkaisut ja arviointi* ja 4) *koulutusta tarjoavan organisaation hallinnolliset ratkaisut koskien verkko-opetuksen organisointia*. Edellä mainitut esteet voidaan jakaa vielä kahteen pääryhmään: *opiskelijalähtöisiin ja organisaatiolähtöisiin*.

3.4.1 Opiskelijalähtöiset haasteet

Verkko-opinnot vaativat opiskelijalta erityistä motivaatiota ja itsesääätelyn taitoja, jotta aktiivinen ja järjestelmällinen opiskelu verkkoympäristössä onnistuisi toivotulla tavalla. Oman motivaation ja itseohjautumisen keskittäminen opiskeluun ei kuitenkaan ole itsestään selvää kaikille opiskelijoille. Oman ajankäytön hallinta ja opintojen suunnitelmallinen toteuttaminen nousevatkin merkittävimiksi opiskelijalähtöisiksi haasteiksi verkko-opinnoissa. Samat ongelmat tuottavat haasteita myöskin lähiopetuksessa, mutta haasteet korostuvat verkko-opetuksessa sen itsenäisen työskentelymäärän takia. (Nevgi & Tirri 2003, 38)

Lehtinen (2015, 44) toteaa kuitenkin verkko-opiskelun toimivan jopa lähiopetusta tehokkaampana oppimismenetelmänä, jos opiskelija pystyy itsenäiseen suorittamiseen aktiivisesti. Verkko-opiskelu painottuu itsenäiseen työskentelyyn, joka eristää opiskelijoita muista oppilaista sekä opettajasta. Muiden oppilaiden sekä opettajan läsnäolon puute voi luoda opiskelijalle tunteen, jossa hän tuntee olonsa yksinäiseksi ja jäävänsä vaille tukea. Yksinäisyyden tunne voi hankaloittaa opiskelijan kykyä ottaa yhteyttä verkko-opettajaan ongelmatilanteissa. Moni opiskelija kokee myöskin palautteen saamisen hankalaksi verkko-opetusympäristössä. (Nevgi & Tirri 2003, 40.)

Nevgi ja Tirri (2003, 40) esittelevät Hillesheimin (1998) yhteenvedon useiden tutkimustulosten pohjalta opiskelijälähtöisistä esteistä etä- ja verkko-opiskelussa. Hänen yhteenvedon tuloksena esteitä ovat seuraavat: liian vähäiset odotukset akateemisesta menestyksestä, opiskelutaitojen puuttuminen, koska pitkän työelämäkauden jälkeen ei ole enää tottumusta opiskeluun ja sen vaatimaan itsekuriin, suurempi koettu epävarmuus kohdistuen omiin kykyihin, uskomukset opettajan etäisyydestä ja erilaisuudesta suhteessa opiskelijoihin, taipumus vetäytyä erilleen muista opiskelijoista, kohonnut ahdistuneisuus ja itsekurin puute.

Opiskelijan elämäntilanne voi vaikuttaa opiskeluun rajoittavasti käytettävissä olevan ajan, suurien odotusten ja henkilökohtaisten velvoitteiden takia. Aikuisikäisten opiskelijoiden koulunkäyntiä hankaloittavat useissa tapauksissa arkielämän velvoitteet, joihin luetaan töissä käymisen ohella myös perheestä ja mahdollisesta jälkikasvusta huolehtiminen. (Nevgi & Tirri 2003, 39.)

3.4.2 Organisaatiolähtöiset haasteet

Organisaation puolelta tulevat esteet verkko-opiskelussa ovat useimmiten ongelmatilanteita ohjauksen ja neuvonnan saatavuudessa. Verkko-ympäristössä tapahtuva viestintä kulkee opettajalta oppilaalle viestimudossa, eikä välitöntä palautetta ole välttämättä heti saatavilla. Tämä lisää huomattavasti väärinymmärtämisen riskiä, eikä oikea tieto välity opiskelijalle. Viestinnän puute saattaa laskea opiskelijoiden motivaatiota ja johtaa heikompaan koulumenestykseen. (Nevgi & Tirri 2003, 42.)

Verkko-opetusmateriaalin epäselvä suunnittelu luo opiskelijoille huonoja kokemuksia eikä edistä aktiivista oppimista. Kasvokkainen vuorovaikutus opettajan ja oppilaan välillä on koettu tärkeäksi osaksi oppimista, mikä verkko-opinnoissa useasti jää liian vähäiselle huomiolle. (Lehtinen 2015.) Myöskin Valtanen (2010) toteaa opiskelijoiden kokevan verkko-opetusmateriaalin useissa tapauksissa epäselväksi. Selkeämpi kirjallinen ohjeistus ja opettajan läsnäolo verkkokurssin alkuvaiheessa koetaan tärkeäksi. (Valtanen 2010.)

Verkko-opetuksessa unohdetaan liian usein ryhmäkoon merkitys, ja opetusryhmät kasvavat liian suuriksi. Opettajan antama palaute ja tarvittava tuki verkko-opetuksessa täytyisi mitoitaa ryhmäkoon mukaisesti.

Opiskeluryhmien kasvaessa liian suureksi täytyy ryhmät jakaa pienempiin osaryhmiin. Optimaalisen verkko-opetusryhmän tulisi koostua alle 15 opiskelijasta, jolloin opettajan resurssit pystyttäisiin kohdistamaan tarpeeksi hyvin opiskelijoiden tukemiseen. (Suominen & Nurmela 2011, 34.)

3.5 Verkko-opettajan vaikutus oppimiseen

Opettajan rooli verkko-opinnoissa on tärkeä, heidän tarkoituksenaan ei ole ainoastaan laittaa itseoppimismateriaalia verkkoon vaan myös suunnitella verkossa tapahtuvaa toimintaa ja ohjata sitä eteenpäin. Opettajalla täytyy olla kykyä laittaa itsensä opiskelijan asemaan sekä kuunnella, kommentoida ja auttaa opiskelijoita eteenpäin opinnoissa. Painopiste verkko-opinnoissa tulisi siirtää opettamisesta oppimiseen ja sen tukemiseen sekä haastaa opiskelijoita älyllisesti, opettajan tarkoituksena ei ole enää jakaa tietoa, vaan ohjata opiskelijoita tiedon luokse. Opettajalle haasteena on kurssin alku, jolloin on tärkeää saada opiskelijat motivoitumaan ja innostumaan verkossa opiskelusta (Suominen & Nurmela 2011, 35-37.)

Verkko-opetuksessa opettaja voi ottaa erilaisia rooleja, joita ovat opettaja, ohjaaja, valmentaja ja tukija. Opettajan tulee huomioida ennen kurssin alkamista opiskelijoiden aiempi osaaminen ja opintojen aihe. Täten verkko-opinnot on suunniteltava eri tavalla vasta opintonsa aloittaville opiskelijoille kuin jo pidempään koulussa olleille. (Suominen & Nurmela 2011, 38–39.)

Opettaminen verkossa tulisi olla aina vuorovaikutuksellista. Kysymällä ja kuuntelemalla opettaja saa arvokasta tietoa, miten opiskelu on edennyt ja mitä ongelmia opiskelija on kokenut verkkokurssia suorittaessaan. Palautteen antaminen opiskelijalle on osa oppimisprosessia. Palautteen avulla opiskelija ymmärtää, mitä osaa ja mitä pitää vielä harjoitella, sekä pystyy myös itse arvioimaan omaa osaamistaan. Palautteen tulisi olla rehellistä ja rakentavaa, opiskelijan oma kehitys rakentuu vahvuuksien tukemisesta ei niinkään siitä, että keskitytään ainoastaan heikkouksiin ja tehtyihin virheisiin. Opettajana olemisessa yksi haasteellisimmista tehtävistä on olla opiskelijan tukena vähin äänin, jolloin opiskelijalla on tilaa itse oivaltaa ja ymmärtää omaa oppimistaan. Neuvominen auttaa opiskelijaa ymmärtämään opiskeltavan asian olennaisuuden ja tarkastelemaan asioita eri näkökulmista. Opiskelijalle voi tulla hetkiä, jolloin hän epäilee omia taitojaan sekä turhautuu etenemisen

hitauteen ja ongelmiin, joita hän kohtaa verkko-opiskelussa. Tällöin opettajan tarkoituksena on tukea opiskelijaa eteenpäin oppimisessa sekä kannustaa ja kuunnella mikä opiskelijan ongelmana on. Opettaja ohjaa omalla persoonallaan, eikä siihen ole oikeaa tai väärää tapaa, miten opiskelijan ohjaus tapahtuu. (Suominen & Nurmela 2011, 38-44.)

Verkko-opiskelussa suureen rooliin nousee opettajan valitsema oppimateriaali, etenkin jos koko kurssi on suoritettava verkossa. Materiaali on digitaalista esimerkiksi oppikirja siirrettynä verkkoon tai opettajan tekemiä luentoja verkko-oppimislustalla. Internet antaa opiskelijalle mahdollisuuden myös itse luoda oppimateriaalia. Ongelmana netistä löytyvillä lähteillä on niiden luotettavuus, opiskelijan pitäisi pystyä tunnistamaan luotettava ja epäluotettava lähde toisistaan. Koska materiaali on verkossa, vuorovaikutus opettajaan vähenee. Tämän takia opettajan tulisi valita materiaaliksi tarkasti rajattua ja asiaan liittyvää aineistoa, jotta se ohjaa opiskelijaa eteenpäin. (Valtanen 2010, 15–17.) Opiskelumateriaalia valitessa täytyy huomioida opiskelijan oppimistaso, vasta koulunsa aloittaneelta ei voi vaatia samanlaista lähdekriittisyyttä kuin jo vuosia opiskelleelta (Salmon 2001).

3.6 Verkko-opintojen opiskelijälähtöisyys

Korkeakoulussa on paljon eri ikäisiä opiskelijoita, heillä on vastuu omasta oppimisestaan ja opintojen etenemisestä. Verkko-opinnoissa vastuu omasta oppimisesta korostuu, se edellyttää opiskelijalta sosiaalisia taitoja sekä kykyä hyödyntää saatua palautetta. Opiskelijalla tulisi olla tunne siitä, että hän itse ohjaa omaa oppimistaan. Opiskelijalla on hyvä olla myös suunnitelmallisuutta, jotta hän pystyy kehittämään ja ohjaamaan oppimista haluttuun suuntaan. Jos opiskelijalla itsellään on epämääräinen ja sekava kuva opiskelun toteuttamisesta, se voi olla este verkossa opiskelulle. (Lehtinen 2015, 7–13.)

Konttisen (2008, 38–43) mukaan terveysalanopiskelijat ovat kokeneet, että verkko-opiskelu sopii hyvin tai erittäin hyvin hoitotieteiden opiskeluun. Opiskelijat arvioivat myös, että osa opintojaksoista olisi hyvä suorittaa vain osittain verkossa, kokonaan verkossa tapahtuvan opintojakson sijaan. Verkko-opiskelussa hyvää oli myös ajasta ja paikasta riippumattomuus, joka mahdollisti myös työskentelyn opintojakson aikana. Opiskelijat nostivat myös

esille negatiivista ajattelua verkko-opinnoista, osan mielestä se on mennyt liiallisuuksiin ja osalle verkko-opiskelu ei vain ole paras tapa oppia.

Moten ym. (2013) nostavat esille verkko-opiskelun tuoman selkeän ongelmakohtaan, huijaamisen. 2000-luvulla yleistynyt verkko-opiskelu on tuonut mukaan paljon mahdollisuuksia huijata korkeakouluopinnoissa. Plagioiminen, ulkoinen apu ja ryhmissä kokeiden suorittaminen nousivat suosituimmiksi huijaustavoiksi. Tietoteknologia on kehittynyt, ja huijaaminen verkko-opinnoissa on mennyt vaikeammaksi esimerkiksi pakollisten käyttäjätunnus pohjaisten kirjautumismallien kautta. Silti tutkitusti yli 30 prosenttia korkeakouluopiskelijoista myöntää syyllistyneensä huijaamiseen verkkokursseilla, erityisesti verkossa suoritettavissa kokeissa. (Moten ym. 2013.)

Konttisen (2008, 45) tekemän tutkimuksen mukaan myös verkko-oppimateriaalin laadulla on merkitystä. Opiskelijoiden mielestä kurssin oikea mitoitus, helppokäyttöisyys ja selkeä rakenne olivat keskeisimmät aiheet laadun arvioinnissa. Kurssin mitoituksessa on tärkeää huomioida, kuinka paljon tehtäviä on suhteessa opintopisteisiin. Kurssin materiaalin tulisi olla helposti saatavilla ja kurssipohjan tulisi olla visuaalisesti selvä ja järjestetty.

4 TUTKIMUKSEN TARKOITUS, TAVOITTEET JA TUTKIMUSKYSYMYKSET

Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää, millaisena Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun terveysalan opiskelijat kokevat verkko-opiskelun opiskelumuotona. Tavoitteena on tuottaa tietoa, jota Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu voi hyödyntää kehittäessään verkko-opintoja terveysalalla.

Tutkimuskysymykset ovat:

1. Millaisena terveysalan opiskelijat kokevat verkko-opiskelun opiskelumuotona?
2. Miten opiskelijat kokevat oppivansa opiskeltavat asiat verkkoympäristössä?

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Verkko-opiskelututkimuksessa on olennaista seurata verkko-opiskeluun tarjolla olevan teknologian kehitystä. Lähdemateriaali rajattiin teknologiaa koskevilta osilta 2000-luvulla tuotettuihin tutkimuksiin ja lähteisiin, jotta voitaisiin antaa mahdollisimman ajankohtainen kuva verkko-opetuksen nykytilasta tutkimusta varten. Tiedonkeruussa oppimismenetelmien kohdalla ei käytetty tutkimuksien ajallisia rajoituksia, koska menetelmät itsessään ovat pysyneet samoina. Verkko-opetuksen teoreettisen viitekehyksen keräämisessä käytettiin uusinta saatavilla olevaa tutkimustietoa, mikäli sillä oli tutkimuksen kannalta olennainen merkitys.

5.1 Tutkimusmenetelmä

Tutkimusmenetelmää valitessa tulee miettiä, mitä tutkimuksella haetaan, mikä tutkimuksen aikataulu ja mikä sen kohderyhmä on. Määrällistä tutkimusta tehdessä otoksen tulee olla tarpeeksi suuri ja aineisto kerätään yleensä käyttämällä standardoituja kyselylomakkeita, eli kyselylomake on jokaiselle vastaajalle identtinen. Kvalitatiivisessa eli laadullisessa tutkimuksessa pyritään ymmärtämään tutkimuskohdetta, esimerkiksi arvoja ja asenteita. Tutkittavat valitaan harkinnanvaraisesti, eikä tällä tutkimusmuodolla pyritä tilastolliseen yleistämiseen. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa tutkimusaineisto kerätään yleensä haastatteluilla. (Heikkilä 2014, 17–20.)

Tässä tutkimuksessa haluttiin saada mahdollisimman suuri koonti opiskelijoiden mielipiteitä, joka onnistuu määrällisellä tutkimusmenetelmällä. Koska tutkimuksen kohteena on ammattikorkeakoulun opiskelijat, on kaikilla käytettävissä internet sekä tietokone. Tässä tutkimuksessa päädyttiin käyttämään Webropol-ohjelmaa, josta kyselylomakkeen linkki voidaan lähettää sähköpostitse kaikille opiskelijoille. Opiskelijoiden tavoittamiseksi Kotkan kampuksen opintotoimisto lähetti linkin ja saatekirjeen puolestamme opiskelijoille. Kyselytutkimuksen etuna vastaajille ovat sen helppous, nopeus, sekä aikaan ja paikkaan sitoutumattomuus. Tällä pyrittiin varmistamaan, että jokainen tutkimukseen mukaan haluava opiskelija pystyi vaikuttamaan lopputulokseen omalla vastauksellaan. Laajempi ja luotettavammampi näkökulma saadaa vastausmäärän kasvaessa. Määrällisen tutkimuksen

mahdollistaman sähköisen vastauslomakkeen kautta pystytään ottamaan mukaan myös toisenkin kampuksen terveystalon opiskelijoiden vastaukset. (Heikkilä 2014, 17–20.)

5.2 Kyselytutkimus

Kyselytutkimus rajattiin koskemaan Kotkan sekä Kouvolan kampuksen hoitotyön opiskelijoita. Hoitotyön opiskelijoita tässä tutkimuksessa ovat ensihoitaja AMK-opiskelijat, sairaanhoitajaopiskelijat, sekä terveydenhoitajaopiskelijat. Vastausmahdollisuus annettiin jokaisen vuosikurssin opiskelijalle. Kysely suoritettiin joulukuussa 2019, jolloin ensimmäisenkin vuosikurssin opiskelijat olivat jo opinnoissaan suorittaneet Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun verkko-opintoja ja olivat näin ollen sopivia vastaamaan kyselyyn.

Määrällisessä tutkimuksessa aineisto kerätään tavallisimmin kyselylomakkeen avulla. Hirsjärven ym. (2005, 182) ja Heikkilän (2014) mukaan kyselyä voidaan kutsua myös survey-tutkimukseksi, joka tarkoittaa, että kyselylomake on vakioitu. Vakioiminen tarkoittaa sitä, että kyselylomake on kaikille vastaajille täysin samanlainen. Kyselylomakkeessa vastaaja lukee itse kysymyksen ja vastaa siihen itsenäisesti. Etuna tässä on, että kyselystä tulee täysin anonyymi, eli kyselyyn vastaajaa ei tiedetä. Internetissä tehdyllä kyselyllä tavoitetaan suurin osa kyselyyn osallistuvista. Kysymyslomake perustuu aina teoreettiseen viitekehukseen eli siinä ei saa kysyä mielivaltaisesti asioita, joita olisi vain "kiva tietää". (Vilkkä 2015.)

Vallin (2015) mielestä kyselylomakkeen käyttäminen laajan vastauskannan saamiseksi on perusteltua. Puhuttaessa yleiskartoituksesta, kyselylomaketutkimus on ylivoimainen menetelmä keräämään isoja määriä tutkimusaineistoa. Valli (2015) kertoo kyselylomakkeen herättävän myös kritiikkiä tutkimusmenetelmänä, mutta uskoo tämän johtuneen vääränlaisesta käyttötavasta, ja tilanteista, jossa kyselylomaketta on käytetty taitamattomasti väärin sovellettuna.

Verkossa suoritettava kyselylomake tehdään itsenäisesti, eikä siinä ole samanlaista vaaraa kuin haastattelututkimuksessa, että haastattelijan

läsnäolo, olemus, tai status vaikuttaisi vastaajan vastauksiin.

Kyselylomakkeessa olevat kysymykset esitetään jokaiselle vastaajalle samanlaisessa muodossa, joka parantaa tutkimustulosten yhteneväisyyttä, tämä parantaa tutkimuksen luotettavuutta. Tällä tavoin tutkijan mahdollisesti esittämät erilaiset sanamuodot, äänenpaino, ilmeet taikka eleet eivät vaikuta vastaajan mielipiteisiin. Tutkimuksen luotettavuuden kannalta on myös hyvin oleellista, että tutkimukseen saadaan iso otos, jolloin kyselytutkimus on varmin tapa tutkimuksen toteuttamiseen.

Tietoliikenneverkko mahdollistaa tutkimuksen sähköisen lähettämisen vastaajille kaukaakin tutkimuksen toteutuspaikasta, ja antaa vastaajille aikaa, sekä paikkaan sitomattoman vastausmahdollisuuden. Näin jokainen tutkimukseen mukaan haluava kohderyhmän edustaja saa mahdollisuuden osallistua tutkimukseen. Korkeakoulujen opiskelijoille kyselytutkimuksen teettäminen tuottaa keskimäärin erittäin hyvän vastausprosentin. Innokkaimpia nettikyselyihin vastaajia ovat alle 30-vuotiaat, joita suuri osa korkeakoulujen opiskelijoista ovat. Koulupaikka mahdollistaa myöskin jokaiselle opiskelijalle tietokoneen käytön, joten kyselyyn vastaamatta jättäminen ei jää kiinni mahdollisesti puuttuvasta laitteistosta. (Valli 2015.)

5.3 Kyselylomakkeen laatiminen ja aineiston analyysi

Tutkimuksen onnistumisen kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että kyselylomakkeen kysymykset on suunniteltu huolellisesti ottaen huomioon kohderyhmä. Kysymykset tulee muotoilla niin, ettei vastaajalle jää väärinymmärtämisen mahdollisuutta, tämä on tutkimustulosten suurin yksittäinen virhemarginaalia kasvattava tekijä. Kysymysten vastausvaihtoehtojen tulisi olla kattavia, jolloin vastaajalle ei jää tilannetta, jossa hän ei tiedä mitä vastata. Kysymysten perustana toimivat tutkimuksen tavoitteet ja tutkimusongelma, joihin haetaan vastauksia kyselylomakkeen avulla. Kysymykset lomakkeeseen nousevat teoreettisen viitekehyksen kautta. (Valli 2015.)

Kyselylomake tulee laatia niin, että vastaajien mielenkiinto säilyy koko kyselylomakkeen ajan. Erityisesti tulee kiinnittää huomio kysymysten lukumäärään ja niiden sisältöön. Jos lomake on liian pitkä ja vaikeaselkoinen, jättävät vastaajat todennäköisemmin vastaamatta, tai vastaavat

huolimattomasti paneutumatta kysymyksiin riittävästi. Kysymykset kannatta asetella loogisesti aihealueittain, jolloin vastaaja pystyy näkemään selkeän yhteyden vierekkäisten kysymysten välillä. Lomakkeen alkuun olisi sopivaa asetella helppoja kysymyksiä, jotta vastaajat eivät koe kyselyä liian raskaaksi heti alkumetreillä. Lomakkeen miellyttävän ulkoisen olemuksen ja asettelun on todettu vaikuttavan vastausprosenttiin positiivisesti. (Valli 2015.)

Asteikolliset kysymykset tulee luoda niin, että vastaajalle jää myös vaihtoehdoksi vastata asteikon keskellä oleva neutraalein vaihtoehto. Tämä pakottaa asteikoiden olevan parittomia, jolloin keskimäinen vaihtoehto jää yhtä kauaksi kummastakin äärilaidasta. Asteikkotyypisenä kysymyksenä Likertin asteikko on hyvin yleinen tämän tarjotessa jokaiselle asteikon vaihtoehdolle nimetyn vastauksen. (Valli 2015.)

Kyselylomakkeen kyselyalueet koottiin verkko-opiskelua ja sen ominaispiirteitä koskevasta teoriasta (liite 2). Tutkimuksen kysymykset muodostettiin verkkoalustalle niin, ettei vastaaja voi antaa kuin yhden vastauksen yhteen kysymykseen. Sähköinen kyselylomake toimii tämän ominaisuuden avulla paremmin kuin paperinen, joka ei estä vastaajaa vastaamasta myös useampaan vaihtoehtoon. Yhden vastauksen kysymykset helpottavat tutkimuksen vastauksien analysointia, koska tutkijoille ei jää tulkinnan varaa vastauksien koonnissa.

Kysymykset rajattiin helppoihin kahden vaihtoehdon kysymyksiin, asteikkokysymyksiin ja kahteen avoimeen kysymykseen. Kahden vastausvaihtoehdon kysymykset tehtiin niin, ettei vastaajalle jää vastatessa muita vastausvaihtoehtoja kuin *kyllä* tai *ei*. Kyselylomakkeen kolme ensimmäistä kysymystä ovat rajattu vastaajien henkilökohtaisen taustan selvittämiseen. Teoriataustan perusteella vastaajien lähtötilanteella on merkitystä verkko-opiskelussa, joten nämä kysymykset päätettiin sisällyttää lomakkeeseen. Kyselylomakkeessa käytettiin myös joidenkin kysymysten kohdalla strukturoituja vastauksia, jossa oli avoin vastaus vaihtoehto *joku muu, mikä?* Vastaajille haluttiin antaa myös vastausvaihtoehtojen ulkopuolinen vaihtoehto etenkin niistä kysymyksistä joissa vastaus voi olla moninaisempi kuin esillä olevat vaihtoehdot. Kyselylomakkeen toinen osio käsitteli verkko-opiskelua yleisesti opiskelijan näkökulmasta ja vastasi

tutkimuskysymykseen, millaisena opiskelijat kokivat verkko-opiskelun opiskelumuotona. Kolmannen osion kysymykset vastaavat tutkimuskysymykseen miten opiskelijat kokevat oppivansa opiskeltavat asiat verkkokursseilla. Kolmannen osien kysymykset koskivat myös Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun verkko-opiskelun toteutusta, materiaalia, opettamista, sekä suunnittelua.

Aineisto kerättiin internetissä olevalla Webropol-kyselytutkimuksella. Vastaukset kerättiin ainoastaan sähköisenä. Paperiversioita tutkimuksessa ei hyväksytä johtuen tutkimuksen toteutuksen, eettisyyden ja arvioinnin kannalta oleellisista syistä, näitä syitä on kerrottu otsikoiden 5.2 ja 5.3 alla. Kyselylomake (liite 5) sisälsi yhteensä 18 kysymystä koskien verkko-opiskelua. Kysymyksistä kolme kappaletta sisälsi väittämiä, väittämiä oli yhteensä 15 kappaletta. Lomakkeen viimeinen kysymys oli avoin palautekysymys, joka antoi vastaajalle mahdollisuuden vapaamuotoiseen palautteeseen ja kehittämisehdotuksiin. Kyselylomake esitettiin kahdella opiskelijalla. Esitestauksen perusteella todettiin, että vastaamiseen menee noin 5–10 minuuttia. Testaajat totesivat lomakkeen kysymykset aiheeseen sopiviksi, eivätkä ne ole ristiriidassa vastausvaihtoehtojen kanssa.

Tutkimuksessa väittämiin vastattiin Likertin asteikolla 1–5, jossa 1 oli nimetty *täysin samaa mieltä* ja 5 *täysin eri mieltä*. Keskimäinen eli vaihtoehto 3 oli neutraali, jossa vastausvaihtoehto oli *ei samaa eikä eri mieltä*. Tuloksissa väittämien vastaukset on esitetty prosentuaalisesti samaa ja eri mieltä olevien kesken. Jos vastaaja vastasi asteikolta 1 tai 2 katsottiin hänen olevan samaa mieltä väittämän kanssa, jos vastaus oli 4 tai 5 katsottiin vastaajan olleen eri mieltä väittämän kanssa. Tutkimuksen määrälliset kysymykset analysointiin tilastollisesti, mikä tarkoittaa, että niistä laskettiin prosentti- sekä frekvenssijakaumat. Vastausaika oli 16.12.2019–31.12.2019, jonka aikana opiskelijoilla oli mahdollisuus vastata kyselyyn. Xamkin opintotoimisto lähetti linkin saatekirjeen kera (liite 4).

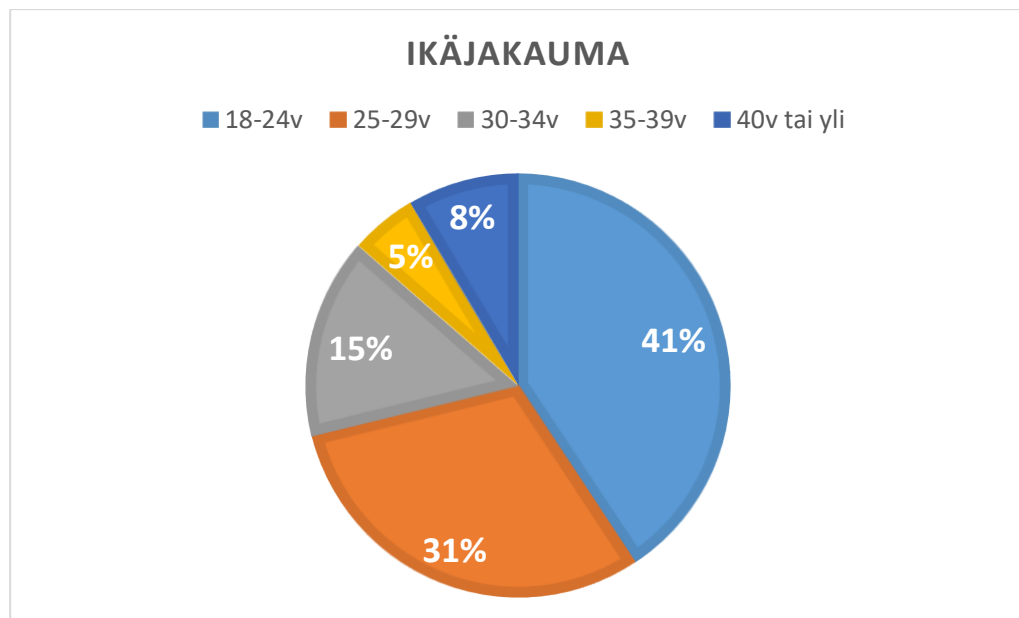
6 TULOKSET

Kyselylomake lähetettiin yhteensä 627 terveysala opiskelijalle Kotkan ja Kouvolan kampuksella. Kampukset rajattiin Kotkaan ja Kouvolaan, koska useat opettajat opettavat kursseja kummallekin kampuksella, sekä yhteistyö

on tiiviimpää näiden kampuksien välillä. Kyselyyn vastasi yhteensä 77 vastaajaa. Kokonaisvastausprosentiksi muodostui noin 12 %.

6.1 Vastaajat

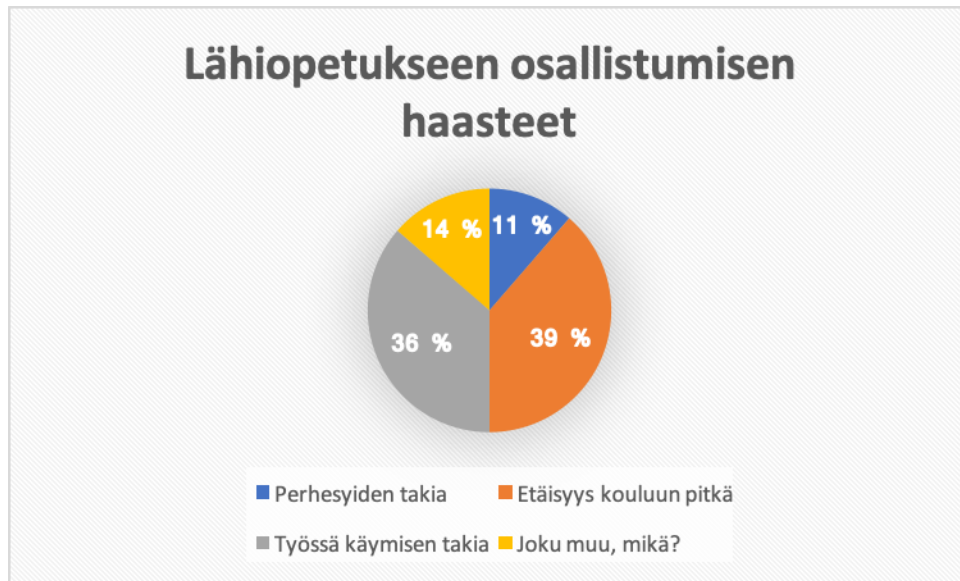
Vastaukset jakautuivat sukupuolten välille niin, että naisten osuus vastauksista oli 78 %, ja miesten vastauksia 22 %. Kysymyslomakkeen ensimmäiset 6 kysymystä liittyivät vastaajien henkilökohtaiseen taustaan ja mahdollisuuteen osallistua koulun lähiopetuksen tunneille. Kysymys numero kaksi selvitti vastaajien ikäjakauman. Kuva 1 kuvastaa opiskelijoiden ikäjakaumaa.

Kuva 1. Tutkimukseen osallistuneiden ikäjakauma. (N = 77)

Vastaajien koulutustausta vaihteli laajuudeltaan kaikista ammattikorkeakouluun hyväksyttävistä lähtökohdista. Vastaajista 44 %:lla oli aikaisempi ammattitutkinto. Lukion käyneiden osuus oli 33 %, joiden lisäksi kaksoistutkinnon suorittaneita oli 14 %. Aikaisempia ammattikorkeakoulun suorittaneita oli 8 %, sekä yksi vastanneista oli suorittanut yliopistotutkinnon.

Kysymys numero neljä koski opiskelijoiden haasteita päästä paikalle lähiopetukseen. 64 %:lla opiskelijoista ei ollut vaikeuksia päästä lähiopetukseen, 36 % ilmoitti osallistumisen lähiopetukseen haasteelliseksi perhesyiden, koulun pitkän etäisyyden vuoksi tai työssäkäynnin takia. Kuvassa 2 on esitetty opiskelijoiden haasteita päästä lähiopetuksen tunneille.

Kuva 2. Lähiopetukseen osallistumisen haasteet. (N = 77)

Vastaajat saivat vastata yhdellä tai useammalla vastauksella kysymykseen numero 5, joka oli jatkokysymys kysymyksestä numero 4. Kysymyksen perusteella yli puolet vastaajista kokivat lähiopetukseen pääsyn vaikeuksien johtuvan pitkästä etäisyydestä kouluun tai työssä käymisestä. Kysymyksessä annettiin vastaajille myöskin puoli strukturoidun vastausmallin mukaisesti vaihtoehto *joku muu, mikä?*

Avoimissa vastauksissa nostettiin esille taloudelliset vaikeudet, jotka hankaloittivat kouluun pääsemistä. Esille tuotiin myöskin oma vuorokausirytmityksen ja koulun vaikea yhdistäminen.

Taloudelliset syyt. Välillä rahat olleet niin lopussa, vaikeuttanut koulunkäyntiä.

Päivärytmi, aamulla vaikea nousta

Kysymyksessä 6 kysyttiin mikä on heidän mielestään mieluisin oppimistapa. Vastaajat nostivat heille sopivimmaksi tavaksi oppia asioita vastausvaihtoehdon, *oppiminen tekemisen kautta*, jonka valitsi 70 % vastaajista. Muista vastausvaihtoehdoista *lukeminen* sai 7 %, *kuunteleminen* 13 %, *videon seuraaminen* 4 %. Kysymyksessä annettiin myös avoin vastausvaihtoehto, johon kertyi 5 vastausta. Avoimet vastaukset eivät antaneet uutta oppimistapaa, vaan vastaajat joko yhdistelivät jo valmiita

vaihtoehtoja, sivusivat niitä tai eivät ymmärtäneet kysymystä. Alla on esimerkkejä vastauksista:

Muistiinpanot

Kaikki edellisistä

Vaikea sanoa, hyvässä oppimistavassa on monipuolisesti tehtäviä, luentoja sekä omaa mietittävää ja pähkäiltävää

Lukeminen ja sitä kautta teorian tiedon soveltaminen käytäntöön.

6.2 Opiskelijoiden kokemukset verkko-opiskelusta opiskelumuotona

Kysymykset 7–12 vastasivat tutkimuskysymykseen, millaisena terveysalan opiskelijat kokevat verkko-opiskelun opiskelumuotona. Kohdassa numero 7 kysyttiin, suorittavatko opiskelijat kursseja mieluummin verkko-, vai lähitoteutuksena. Kolme neljäsosaa (74 %), kertoi suorittavansa kursseja mieluummin lähitoteutuksena. Kysymys numero 8 toimi jatkokysymyksenä edelliselle ja selvitti opiskelijoiden halua lisätä verkkototeutuksia. 78 % ei halunnut lisätä verkkototeutuksia terveysalan koulutukseen.

Verkkokurssien arvioinnin suorittamista kysyttiin kysymyksessä numero 9. Vastaajille annettiin kolme strukturoitua vaihtoehtoa ja yksi avoin vaihtoehto. Suosituimmiksi vastausvaihtoehdoiksi nousivat *Verkkokurssin tehtävien suorittamisesta koostuva arviointi* 40 % vastauksista, sekä *Verkossa suoritettava koe*, joka sai 30 % vastauksista. *Koulussa suoritettava kirjallinen koe* sai 16 % vastauksista, sekä *Joku muu, mikä?* 9 %. Avoimessa vastausvaihtoehdossa nostettiin esille jo annettujen vastausvaihtoehtojen yhdistelmiä:

Tehtävät + verkkokoe

Verkossa suoritettava koe sekä tehtävien arviointi

tenttiakvaatiossa suoritettava tentti. Kotitentit toimivat, jos tentti on ajastettuna niin, ettei lunttaaminen ole mahdollista/ei kerkeä

ersimään tietoa muualta, tai tentti koostuu aiheesta, jossa on arvioitava tehtävä, jolloin materiaalia olisi mahdollista käyttää ja arviointi perustuu tietojen soveltamiseen ja oman pään käyttämiseen.

Kysymyksessä 10 kysyttiin, onko motivaation löytäminen itsenäisessä verkko-opiskelussa vaikeaa. Kysymys jakoi vastaukset puoliksi. Vastaaajista 53 % koki haasteita löytää motivaatio itsenäiseen verkko-opiskeluun, ja 47 % puolestaan ei. Kysymys numero 11 oli suora jatkokysymys niille, jotka vastasivat *kyllä* kysymykseen 10. Kysymys oli jätetty kokonaan avoimeksi. Vastauksia kertyi yhteensä 32 kappaletta, joissa vastaajat mainitsivat merkittävimpinä ajanhallinnalliset syyt, aloittamisen vaikeudet, huonon keskittymiskyvyn ja ympäristön häiritsevät tekijät. Alle on koottu vastauksia kysymyksestä 11:

Ajanpuute

Vaikea saada aloitettua. Vaikea tehdä aikaa omaan elämään.

En pysty keskittymään kun pitää itsenäisesti opiskella

Itsehillinnän puute

Verkkokurssi on usein pelkkää suoritamista eikä motivoi opiskelemaan asioista kunnolla.

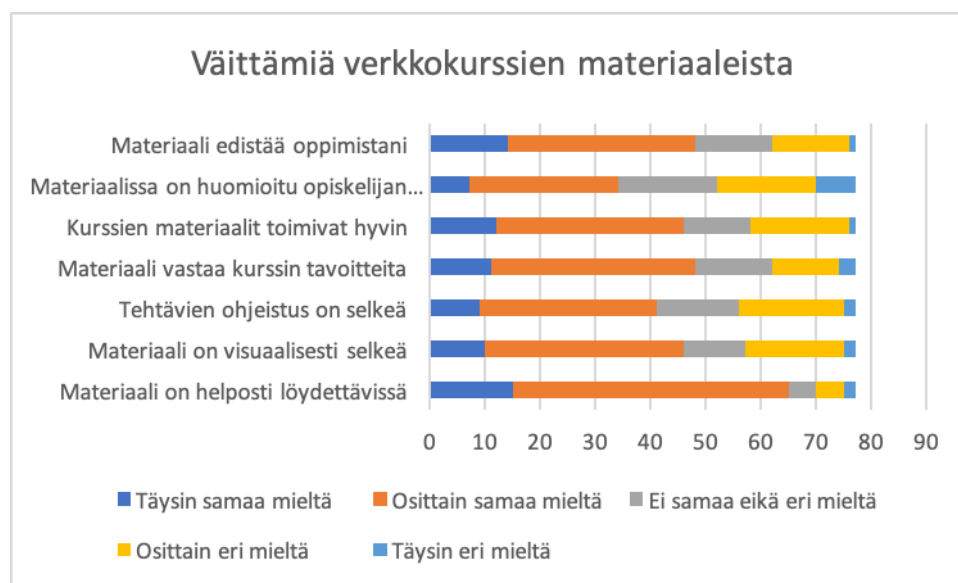
Kysymys 12 osoitti, ovatko opiskelijat huijanneet saadakseen verkko-opinnoissa paremman arvosanan. 42 % vastanneista myönsi huijanneensa, ja vastaavasti 58 % vastasi, ettei ole huijannut verkko-opinnoissa.

6.3 Vastaaajien mielipiteitä verkossa opiskelusta

Kysymykset 13–18 käsittelivät tutkimuskysymystä *Miten opiskelijat kokevat oppivansa opiskeltavat asiat verkko-ympäristössä?* Kysymys 13 kysyi, kokevatko opiskelijat oppivansa verkkokurssilla yhtä hyvin kuin lähiopetuksessa. 27 % vastaaajista koki oppivansa yhtä hyvin, 73 % koki, ettei opi verkkokurssilla niin hyvin kuin lähiopetuksessa. Kysymyksessä 14. Kysyttiin opiskelijoiden kokemuksia verkko-opintojen materiaaleista.

Kysymyksessä oli seitsemän väittämää, joihin vastaaja sai arvioida, miten on kokenut verkkokurssin materiaalit. Kysymykseen vastasi kaikki kyselyyn osallistuneet 77 vastaajaa.

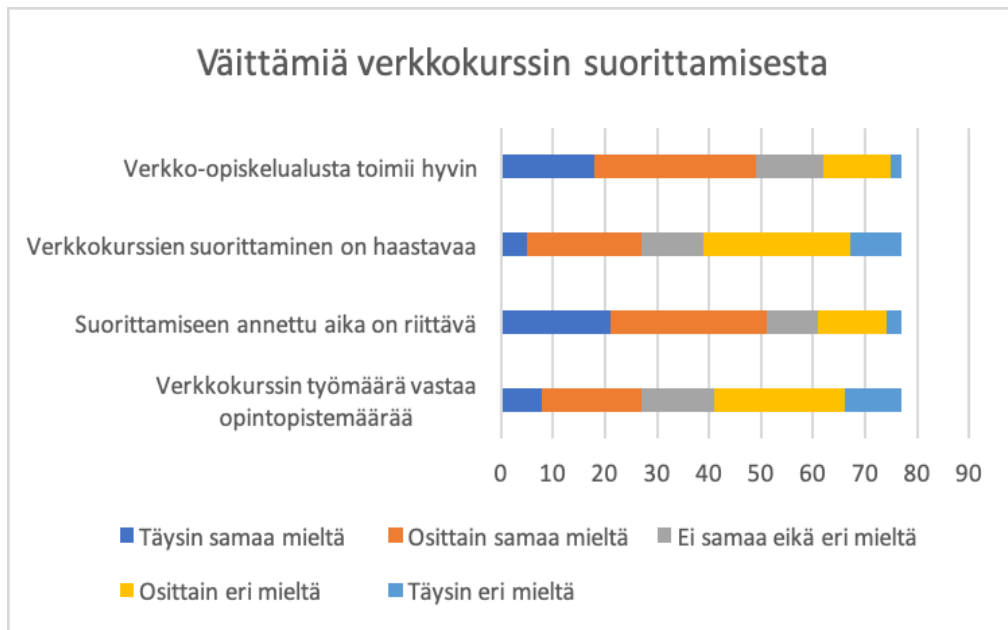
Väitteen *materiaali edistää oppimistani* kanssa samaa mieltä oli 62 % vastaajista, eri mieltä oli puolestaan 19 %. Väitteen *materiaalissa on huomioitu opiskelijan osaamistaso* kanssa samaa mieltä oli 44 % ja eri mieltä 32 % vastaajista. Väitteen *Kurssien materiaalit toimivat hyvin* kanssa samaa mieltä oli 60 % ja eri mieltä 25 % vastaajista. Väitteen *Materiaali vastaa kurssin tavoitteita* kanssa samaa mieltä oli 62 % ja eri mieltä 19 %. Väitteen *tehtävien ohjeistus on selkeää* kanssa samaa mieltä oli 53 % ja eri mieltä 27 % vastaajista. Väitteen *Materiaali on visuaalisesti selkeä* kanssa samaa mieltä oli 60 % ja eri mieltä 26 % vastaajista. Väitteen *Materiaali on helposti löydettävissä* kanssa samaa mieltä oli 84 % ja eri mieltä 9 % vastaajista. Kuvassa 3 on esitelty vastausten jakautuminen väittämä kerrallaan sekä vastausten jakautuminen osa-alueittain.

Kuva 3. Verkkokurssien materiaalin väittämien jakauma. (N = 77)

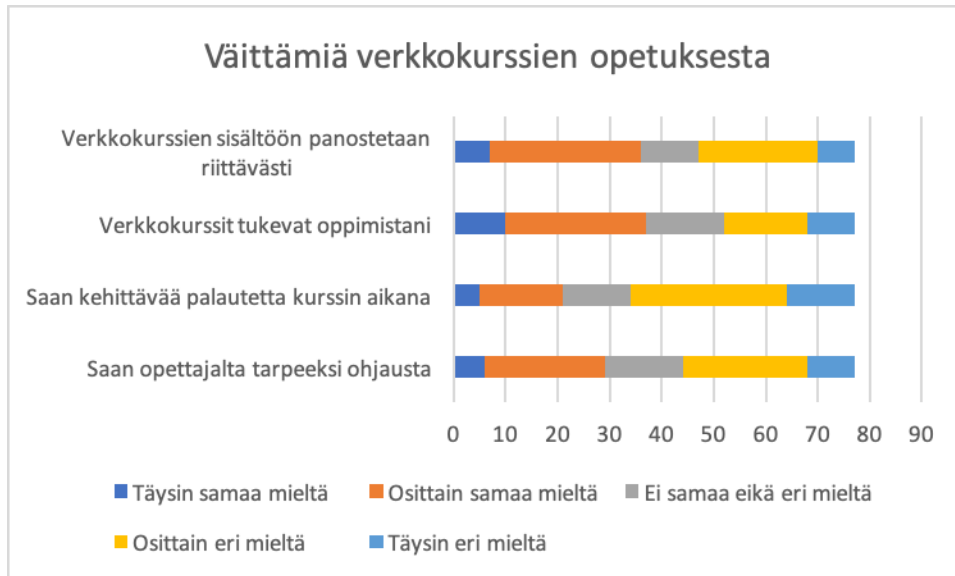
Kysymys numero 15 käsitteli verkkokurssin suorittamista vastaajien näkökulmasta. Kysymys sisälsi neljä väittämää. Kysymykseen vastasi kaikki 77 tutkimukseen osallistunutta. Väitteen *Verkko-opiskelualusta toimii hyvin* kanssa samaa mieltä oli 64 % ja eri mieltä 19 %. Väitteen *Verkkokurssien suorittaminen on haastavaa*, kanssa samaa mieltä oli 35 % ja eri mieltä 49 % vastaajista. Väitteen *Suorittamiseen annettu aika on riittävä* kanssa samaa mieltä oli 66 % ja eri mieltä 21 %. Väitteen *Verkkokurssin työmäärä vastaa opintopistemäärää* kanssa samaa mieltä oli 38 % ja eri mieltä oli puolet (47 %)

vastaajasta. Kuvassa 4. on esitetty vastauksien jakauma liittyen verkkokurssien suorittamiseen.

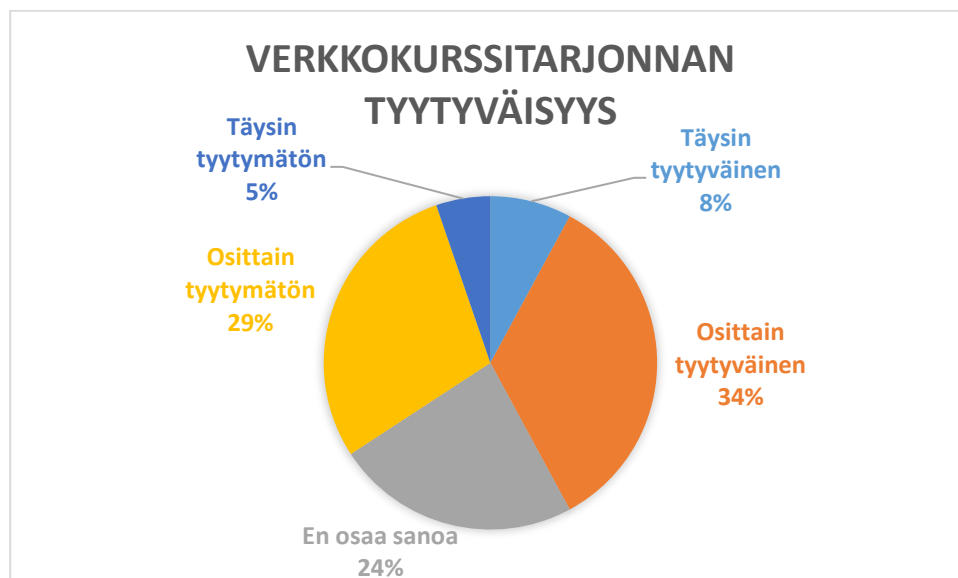
Kuva 4. Jakauma väitteistä verkkokurssin suorittaminen. (N = 77)

Kysymys 16 sisälsi neljä väittämää koskien verkkokurssien opetusta. Kysymykseen vastasi kaikki tutkimukseen osallistuneet 77 vastaajaa. Väitteen *verkkokurssien sisältöön panostetaan riittävästi* kanssa samaa mieltä oli 47 % vastaajista ja eri mieltä 39 % vastaajista. Väitteen *verkkokurssit tukevat oppimistani puolet* (48 %) vastaajasta valitsi olevansa samaa mieltä väittämän kanssa ja eri mieltä 32 % vastaajista. Väitteen *saan kehittävää palautetta kurssin aikana* samaa mieltä oli vain noin 27 % vastaajista, 56 % vastaajista koki olevansa väitteen kanssa eri mieltä. Väitteen *saan opettajalta tarpeeksi ohjausta* kanssa samaa mieltä oli 38 % ja eri mieltä oli 43 % vastaajista. Kuvassa 5. on näytetty jakauma vastauksista verkkokurssien opettamisesta.

Kuva 5. Väittämien jakauma verkkokurssien opetuksesta. Vastaajia 77

Kysymys numero 17 käsitteli vastaajien tyytyväisyyttä Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun tämän hetkiseen verkkokurssitarjontaan terveysalalla. Kysymykseen vastasi 76 tutkimukseen osallistunutta, yksi tutkimukseen osallistunut ei ollut vastannut kysymykseen. Kysymykseen vastattiin Likertin-asteikolla. Kysymykseen vastanneista 42 % oli täysin tyytyväinen tai osittain tyytyväinen tämän hetken tarjontaan. Osittain ja täysin tyytymättömiä oli yhteensä 34 % vastanneista. Kuvassa 6. on esitetty vastausjakauma verkkokurssitarjonnan tyytyväisyydestä.

Kuva 6. Jakauma verkkokurssin tarjonnan tyytyväisyydestä. (N = 77)

Kysymyksessä 18. Kysyttiin avoimen kysymyksen avulla vastaajien palautetta tämän hetkisistä verkkokursseista sekä kehitysideoita. Kysymykseen vastasi 24 opiskelijaa. Vastauksissa nousi esille anatomian ja kirurgian verkkokurssit, jotka ovat avoimien vastauksien perusteella toimineet hyvin. Monessa vastauksessa nousi myös esille, että opettajiin on vaikeaa saada yhteyttä kurssin aikana (Liite 7). Alla on osallistuneiden vastauksia:

Kyselyyn vastaaminen oli haastavaa, koska kurssien laatu vaihtelee hyvin runsaasti. Esimerkiksi anatomian opetus oli järjestetty todella kattavasti ja ammattitaitoisesti. Kurssilla oli nauhoitettuja luentoja, live luentoja verkossa, itsenäisiä tehtäviä, selkeät ohjeet ja opettaja vastasi viesteihin todella nopeasti.

Verkkotentit eivät edistä oppimista, tai osoita opittua millään tavalla. Suurin osa tuntuu luntaavan tenttien aikana, eikä haettu tieto jää mieleen.

Verkkokurssin materiaalista näkee hyvin opettajan panostamisen ko. kurssiin. Hyvin ja huolella toteutetuilla verkkokursseilla on ilo opiskella, huonosti toteutetuista ei saa mitään hyötyä irti.

7 POHDINTA

Tutkimuksella on pyritty tuottamaan tietoa, jota Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu pystyy hyödyntämään kehittäessään verkko-opetusta terveysalalla. Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun tavoitteena on tuottaa laadukasta opetusta myös verkossa, ja sitä varten he tarvitsevat ajankohtaista tietoa terveysalan opiskelijoiden mielipiteistä verkko-opiskelusta.

Tutkimuksella on saatu tietoa terveysalan opiskelijoiden oppimisesta ja mieltymyksistä verkko-opiskelussa, ja nykyisestä verkko-opetuksesta.

7.1 Tulosten tarkastelu

Tutkimuksessa kerättiin tuloksia kokonaisvaltaisesti verkko-opetuksesta ja opiskelijoiden mieltymyksistä sekä oppimisesta. Teoriataustan perusteella vastaajien sosiaalisella taustalla on vaikutusta oppimisessa, ja varsinkin lukutaidossa, joka korostuu verkko-opiskelussa. Opetus- ja kulttuuriministeriö

(2016) osoittaa, että Suomessa lukutaidollinen ero sukupuolten välillä on huomattavan suuri. Kyselyyn vastanneista lähes 80 % oli naisia, mikä kuvastaa terveysalan opiskelijoiden naisvoittoisuutta, mutta asettaa vastaksien tarkastelun asemaan, jossa vastaukset tulee suodattaa erillisenä sukupuolen perusteella, koska naisten suuri osuus vastaajista vetää vastauksien keskiarvoa lähemmäksi naisten vastauksia. Kysymys numero 13 *Koetko oppivasi verkko-kurssilla yhtä hyvin kuin lähiopetuksessa?* osoittaa miesten ja näistä välillä ison eroavaisuuden. Miesten vastausten perusteella vain 12 % kokee oppivansa yhtä hyvin verkko-opetuksessa kuin lähiopetuksessa. Vastaavasti naisten vastauksissa vastaava lukema on peräti 32 %. Teoriatiedon valossa tämä osoittaa eroavaisuuden sukupuolten välillä. Tämä herättää myöskin mietteen siitä, voiko motivaatiolla olla merkitystä sukupuolten välisessä oppimisen eroavaisuudessa. Valtanen (2010) toteaa, että yhdeksi isoksi haasteeksi verkko-opiskelussa on muodostunut sisäisen motivaation puute. Kysymys numero 10 selvitti opiskelijoiden motivaation löytymistä verkko-opiskeluun, josta kävi ilmi, ettei sukupuolten välillä ollut isoja eroja motivaation kannalta. 59 % miehistä, ja 52 % naisista kokivat vaikeuksia löytää motivaatiota itsenäiseen opiskeluun.

Tutkittaessa opiskelijoiden mieltymyksiä itselleen sopivasta oppimistavasta selkeästi suosituimmaksi nousi oppiminen tekemisen kautta, mikä sai kummaltakin sukupuolelta selkeän enemmistön yli 50 % kannatuksen. Strukturoiduista vastauksista muut jäivät vähäiselle kannatukselle. Huomioitavaa vastauksissa oli kuitenkin selkeästi silmiinpistävä eroavaisuus siinä, että miehet kokivat lukemisen huomattavasti paremmaksi oppimistavaksi kuin naiset. 17 % miehistä, ja vain 4 % naisista ilmoittivat itselleen mieluisimmaksi oppimistavaksi lukemisen.

Tutkitusti noin 30 % opiskelijoista on myöntänyt huijanneensa verkko-opinnoissa saadakseen paremman arvosanan (Moten ym. 2013). Kysymys numero 12 kysyi opiskelijoiden taipumusta huijaamiseen, ja tulokset ylittivät huomattavasti 2013 tehdyn tutkimuksen tulokset. Tutkimuksen osoittavat kummankin sukupuolen vastausten perusteella, että 42 % myönsi syyllistyneensä huijaukseen verkko-opinnoissa saadakseen paremman arvosanan, mikä on lähes 50 % suurempi kuin tutkimustuloksen osoittama arvo. Vastauksista selvisi, että miesten ja naisten välinen eroavaisuus oli

merkittävä. Naisista 35 % myönsi syyllistyneensä huijaamiseen, miesten vastaava osuus oli lähestulkoon kaksinkertainen, 65 %. Kyselytutkimus takaa vastaajille täydellisen anonymiteetin, minkä pitäisi antaa vastaajille avoimen ja rehellisen vastausmahdollisuuden. Kyselyn osoittama suuri huijausprosentti kertoo rehellisyydestä, mutta suuri ero miesten ja naisten vastausten välillä jää tutkimuksessa selittämättömäksi.

Suuri huijausprosentti kertoo kuitenkin ikävällä tavalla verkko-opiskelun varjopuolesta. Huijausprosentin noustessa suureksi laskee se opetettavan asian oppimista todellista oppimista, ja on vaarana, että opiskelija saa suoritusmerkinnän kurseista, joiden oppimissisältöä hän ei ole täysin ymmärtänyt. Kyselyssä kysyttiin myös verkkokurssien suorittamisen arvioinnin toteutuksesta, joista suosituimmiksi vaihtoehdoiksi vastaajat nostivat verkossa suoritettavan kokeen sekä verkkokurssin tehtävien kokonaissuorituksesta koostuvan arvioinnin. Verkossa suoritettava koe yhdistettynä suureen huijausprosenttiin ei nostata tutkimuksen kannalta suurta luottamusta opittavaan materiaaliin:

Verkkotentit eivät edistä oppimista, tai osoita opittua millään tavalla. Suurin osa tuntuu luntaavan tenttien aikana, eikä haettu tieto jää mieleen.

Opiskelijoiden mieltymyksiä kurssien toteutustavasta selvitettiin kysymyksessä numero 7. Vastaajista lähes 80 % koki, että suorittavat kurseja mieluummin lähiopetuksessa. Terveysala on käytännönläheinen ala, ja internetin välityksellä potilaskontaktit ja vuorovaikutus jäävät kokonaan pois. Tämä tukee hyvin opiskelijoiden mielteitä mieluisimmasta oppimistavasta, oppisesta tekemisen kautta. Opiskelijoilla oli myöskin selkeä linja verkko-kurssien lisäämisestä. Kummankin sukupuolen vastauksista laskettuna noin 80 % oli sitä mieltä, ettei halua lisää verkkototeutuksia terveysalalle.

Kysymykset 14–16 koskivat opiskelijoiden mieltymyksiä tämän hetkisestä verkko-opetuksesta. Sukupuolten väliset eroavaisuudet jäivät näiden kysymysten osalta keskiarvallisesti hyvin pieniksi. Kysymyksissä käytettiin Likertin 5-portaista asteikkoa, ja jokainen kysymys sisälsi väittämiä, joten eroavaisuudet sukupuolten välillä vaatii kysymysten tarkempaa avaamista.

Kaikkien kysymysten ja väittämien osalta vastauksissa oli yksi selkeä havainto. Likertin asteikolla annettujen vastausten perusteella naiset olivat huomattavassa määrin enemmän *täysin samaa mieltä* väittämistä. Esimerkiksi kysymys numero 14 väittäjä *7 Materiaali edistää oppimistani*, naisista yli 21 % oli täysin samaa mieltä, kun vastaava luku miehillä oli vain 5,88 %. Sekä väittäjä 4. *Materiaali vastaa verkkokurssin tavoitteita* osoitti saman huomion, jossa naisista lähes 20 % oli täysin samaa mieltä, kun puolestaan miesten vastaava osuus oli 0 %. Vastausten eroavaisuudet osoittavat naisten olevan enemmissä määrin tyytyväisempiä nykyiseen materiaaliin. Vastauksissa tulee kuitenkin ottaa huomioon väittämien vaihtoehtojen eroavaisuudet, *täysin samaa mieltä* ja *osittain samaa mieltä*, osoittavat kumpikin vastaajaan olevan tyytyväinen. Vastaukset kuitenkin osoittavat, että keskiarvollisesti miesten ja naisten välillä ei löytynyt merkittäviä eroavaisuuksia verkkokurssien materiaalien ja kurssien suorittamisessa.

Verkkokurssin opettamisesta esitettyihin väittämiin löytyi puolestaan selkeitä eroavaisuuksia. Kysymys numero 16 sisälsi neljä väittämää, jotka koskivat jollakin tavalla verkkokurssien opetusta. Naisten ja miesten vastauksien keskiarvolliset erot olivat tässä kysymyksessä suurimmat naisten keskiarvon olleen 2,9/5 ja miesten 3,5/5. Väittämät oli muodostettu tämän kysymyksen kohdalla positiivisiksi, joten mitä lähempänä vastaukset olivat asteikolla numeroa 1, tarkoittaa se vastaajien olevan tyytyväisempiä väittämän sisältöön. Vastauksien perusteella naiset ovat tyytyväisempiä verkko-opetukseen kuin miehet. Kuitenkin väittämien sisällä oli eroavaisuuksia. Opiskelijat kokivat selkeästi, etteivät saa tarpeeksi kehittävästä palautetta verkko-opettajalta kurssien aikana. Kummankin sukupuolen vastauksia tarkastellessa väittämään *Saan oppimistani kehittävästä palautetta kursien aikana* suosituin vastaus oli osittain eriä mieltä.

Kyselyn ajankohta oli joulukuun loppu 2019, joka varmistaa, että jokaisella vastaajalla oli ainakin jonkunlainen käsitys koulun tarjoamista verkko-opinnoista. Kysymys numero 17 *Kuinka tyytyväinen olet Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun tämän hetkiseen verkkokurssitarjontaan terveystieteiden osastolla?* osoitti, että opiskelijat eivät osaa sanoa, mitä mieltä he ovat nykyisestä verkkotarjonnasta. Vastauksien keskiarvo osoitti 2,9/5, joka tämän kysymyksessä on lähimpänä vastausvaihtoehtoa *en osaa sanoa*.

Vastausvaihtoehdot *osittain tyytyväinen* ja *osittain tyytymätön* saivat puolestaan lähestulkoon yhtä ison vastauksen. Täysin tyytymättömiä verkkotarjontaan oli noin 5 % vastaajista, ja vain hieman suurempi osa oli täysin tyytyväisiä, joten vastaukset tasoittuivat vastausvaihtoehtoihin tasaisesti.

Avoimessa palautekysymyksessä nousi esille monessa vastauksessa verkkokurssien epätasainen laatu, joten osa vastaajista koki hankaluuksia vastata kyselyyn suoritettuaan monen eri opettajan opettamia verkkokursseja. Vastaajat kokivat selkeästi, että heille tärkeitä kursseja, jotka olisin pitänyt pitää lähiopetuksessa, oli siirretty verkkoon.

Vapaavalintaisissa kursseissa verkkototeutus on ok, mutta esimerkiksi sisätautien kurssi, jostaki pitäis oikeasti oppia paljon asiaa, on ihan turha laittaa kesän aikana suoritettavaksi verkkokurssiksi. Omalla kokemuksella voin kerto, että sisätaudit on ihan vieras käsite kolmannen vuoden opiskelijalle, joka ”opiskeli” ne asiat kesällä kiireessä töiden lomassa.

Vaikka pääsääntöisesti olen tyytyväinen verkkokursseihin, niin välillä tuntuu, että olen kirjekurssilla opiskelemassa sairaanhoitajaksi. Esim. sisätaudit olisi voinut olla lähiopetusta, ainakin osittain. Gerontologian verkkokurssin kokeista annan miinusta, koska tuntui että siinä mitattiin lähinnä nopeutta eikä tieto.

Verkkokurssien vähentämisen painetta terveysalalla tukevat vastaajien avoimen kehityspalautteen lisäksi kysymyksen 7 ja 8 vastaukset, jotka osoittavat selkeän enemmistön haluavat lähiopetuksen lisäämistä ja siihen panostamista.

7.2 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys

Tutkimuksessa noudatettiin Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun toimintatapoja. Työssä oltiin rehellisiä sekä noudatettiin yleistä huolellisuutta ja tarkkuutta. Työssä käytettiin kriteerien mukaisia ja eettisesti kestäviä lähteitä, sekä otettiin tutkimusten sekä julkaisujen tekijät huomioon asianmukaisesti

viittaamalla heidän julkaisuihinsa. Tutkimus raportoitiin avoimesti ja siitä syntyneet tiedot eli vastaajien kysymyslomakkeet hävitettiin tulosten raportoinnin jälkeen, eikä niitä tallennettu mihinkään. Tutkimukseen osallistuminen oli kaikille osallistuneille vapaaehtoista. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012, 6; Vilkka, 2007.)

Teoreettinen viitekehys muodostui useista luotettavista lähteistä ja niitä haettiin usean eri tietokannan kautta. Kyselylomakkeen kysymykset (liite 6) nousivat esiin teoreettisesta viitekehyksestä, jonka pohjalta tehtiin muuttujataulukko. (Liite 3.) Kyselystä saadut vastaukset on työssä julkaistu sellaisinaan, mitään kysymyksiä tai vastauksia ei ole jätetty pois tai jätetty huomiotta. Kyselylomake oli suunniteltu siten, että tutkimukseen osallistuneiden anonymiteetti säilyi koko prosessin ajan. Jos tunnistetietoja esiintyi, ne jätettiin raportoinnin yhteydessä pois.

Tutkimuksen pätevyyyteen liittyy esimerkiksi se ovatko tutkittavat ymmärtäneet mitä kysymyksellä on tarkoitettu. Tässä tutkimuksessa kysymyksessä 6 kysyttiin mieluisinta oppimistapaa. Vastaajilla oli mahdollisuus vastata avoimeen kohtaan *joku muu, mikä?*, johon kertyneet vastaukset eivät antaneetkaan mitään uutta oppimistapaa, joka tutkijoilla oli avoimen vastausvaihtoehdon tarkoituksena. Kysymyksessä oli mahdollisuus valita vain yksi vastausvaihtoehdoista.

Vastausmäärä jäi tutkimuksessa pieneksi (12 %), mikä heikentää tutkimuksen luotettavuutta. Luotettavuutta kuitenkin lisäsi kyselyn toteutus internetissä, jolloin vastauksia ei tarvinnut manuaalisesti purkaa. Tutkimuksen kohderyhmälle lähetettiin saatekirje (liite 5) jossa kerrottiin tutkimuksen kannalta oleelliset asiat. Kyselyyn vastaaminen oli mahdollista vain kerran, joka myös lisäsi luotettavuutta. Tutkimuksen toistettavuutta arvioitaessa on huomioitava pieni vastausprosentti, vastaukset ovat yhden ammattikorkeakoulun opiskelijoiden omia kokemuksia, joten toistamalla sama tutkimus ei saataisi täysin samankaltaisia vastauksia.

7.3 Johtopäätökset ja jatkotutkimussuunnitelma

Verkko-opiskelu sisältää monta eri osa-aluetta, joiden tulee olla kunnossa taatakseen onnistuneen kokemuksen kurseista. Tutkimuksen pääkohtana selvitimme opiskelijoiden mielipiteitä verkko-opiskelusta, oppimista verkkokursseilla sekä heidän näkemyksiään nykyisestä verkkototeutuksesta.

Tulokset kertovat selkeää näyttöä siitä, että vastaajat pitivät lähiopetusta vielä suurella arvolla, eivätkä halua lisätä verkkokurssien määrää entisestään. Tuloksista tuli ilmi myös se valitettava fakta, että opiskelijat eivät koe oppivansa verkkokursseilla opiskeltavia asioita yhtä hyvin kuin lähiopetuksessa. Tämä puolestaan voi johtaa lopputuloksena ilmiöön, että kursseilta saatu opintopistemäärä on ainoa asia, jonka opiskeli kantaa mukanaan seuraaville kursseille. Vaikka tutkimus osoitti opiskelijoiden olevan joiltakin osin tyytyväisiä nykyiseen verkkototeutukseen, 2,9/5 asteikolla 1–5 tarvitsee se silti kehittämistä ja jatkuvaa tutkimusta, jolloin voidaan taata opiskelijoille tulevaisuudessa vieläkin parempaa verkko-opetusta.

Verkko-opiskelussa opittava materiaali tulee tietokoneen välityksellä, joka korostaa oppimateriaalin laadun merkitystä oppimisessa entisestään. Tutkimuksessa opiskelijat osoittivat vastauksillaan olevan keskimäärin tyytyväisiä nykyiseen opiskelumateriaaliin, mutta vastausten suuri hajonta osoitti, että materiaalissa on kehittämistä. Kysymys numero 6 selvitti opiskelijoille mieluisinta oppimistapaa ja siinä esillä olleet verkkokurssille hyvinkin olennaiset osat *lukeminen* ja *videon seuraaminen* saivat yhteensä vain 11 % kannatuksen. Materiaalin noustessa suureen merkitykseen olisi jatkotutkimuksena aiheellista tutkia ja kehittää opiskelumateriaalia vastaamaan paremmin opittavaa asiaa ja kuunnellen opiskelijoiden tarpeita.

Tutkimuksessa vastaajat nostivat esille opettajan roolin erityisesti kurssien suunnittelu, materiaalin ja toteutuksen kautta. Useassa vastauksessa painotettiin, ettei verkko-opettajalta saa tarpeeksi tukea, tai tarpeeksi hyvää palautetta tehtävien suorittamisesta. Verkko-opetus on lisääntynyt viimeisen vuosikymmenen aikana paljon, ja se on lisännyt verkko-opettajan työmäärää ja vaatimustasoa. Jatkotutkimuksena olisi mielekästä selvittää opettajien valmiuksia verkko-opettamiseen ja selvittää verkko-opettamisen ongelmakohtia. Erityisesti verkko-opettajan ja opiskelijoiden välistä kuilua tulisi pienentää ja selvittää, miten verkkototeutukset voitaisiin järjestää

opiskelijakeskeisesti. Tämä lisäisi mahdollisesti opiskelijoiden suorittamista ja motivaatiota verkko-opintoja kohtaan.

Kysymyksen 18 avoimista vastauksista voi nähdä vastaajien haluavan opettajien paneutuvan enemmän verkko-opettamiseen ja kurssien suunnitteluun:

Verkkokurssin materiaalista näkee hyvin opettajan panostamisen ko. kurssiin. Hyvin ja huolella toteutetuilla verkkokursseilla on ilo opiskella, huonosti toteutetuista ei saa mitään hyötyä irti.

Vastaavasti useampia kursseja on tullut vastaa verkossa, jossa opettaja on käyttänyt omaa vanhaa moodlepohjaansa, eikä ole viitsinyt tarkistaa sen sisältöä. Tällöin linkit eivät toimi, materiaalit ovat vanhentuneita eivätkä pidä paikkaansa.

Kyselyllä saimme vastauksia tutkimuskysymyksiimme, mutta tuloksia ei voida analysoida täysin aukottomasti. Selkeä johtopäätös tuloksista on, että lähiopetus koetaan edelleen parhaaksi oppimistavaksi yleisellä tasolla, eivätkä opiskelijat koe oppivansa opetettavia asioita yhtä hyvin verkkokursseilla. Tutkimus kuitenkin paljasti se, että osalle opiskelijoita verkkokurssit antavat suuren hyödyn, ja kehittämis ehdotusten ja lisätutkimusten avulla verkko-opiskelua voidaan tulevaisuudessa kehittää vastaamaan paremmin opiskelijoiden oppimistarpeita.

Tutkimuksessa ei tehty vertailua, onko lähihoitajatutkinnon suorittaneilla, ja ilman terveysalan tutkintoa sairaanhoitajaopintoihin tulevilla opiskelijoilla eroavaisuuksia oppimisessa verkkokursseilla. Sairaanhoitajakoulutus ja lähihoitajakoulutus paneutuvat perusopinnoillaan samoihin asioihin, joten olisi hyvä selvittää olisiko verkko-opiskelusta enemmän hyötyä lähihoitajataustan omaaville opiskelijoille, jota voitaisiin hyödyntää suunnitellussa luokkajakoja ja koulutussuunnitelmaa. Tuloksista selvisi verkko-opiskelun negatiivinen puoli, huijaaminen, jota iso osa vastaajista myönsi tekevänsä paremman suoritusmerkinnän vuoksi. Johtopäätöksenä voidaan todeta, että opiskelijat

eivät osaa asioita yhtä hyvin kuin suoritusmerkinnät antavat ymmärtää, mikä voi kostautua opintojen ja vaatimustason edetessä.

LÄHTEET

Enkenberg, J. 2000. Oppimisesta ja opetusmalleista yliopistokoulutuksessa. Opettajatiedon kipinöitä. Kirjoituksia pedagogiikasta. Joensuun yliopisto. Kasvatustieteiden ja psykologian osasto. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://sokl.uef.fi/verkojulkaisut/kipinat/JormaE.htm> [viitattu 9.3.2019].

EU-direktiivi, 2005. 2005/36/V.5.2.1. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A32005L0036> [viitattu 11.11.2019].

Heikkilä, T. 2014. Tilastollinen tutkimus. E-kirja. Helsinki: Edita

Järvinen, M.-L. 2011. Konstruktivistinen oppimiskäsitys opettajana pedagogisena työvälineenä alkuopetuksessa. Tampereen yliopisto. Kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekunta. Akateeminen väitöskirja. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/66722/978-951-44-8380-6.pdf;jsessionid=91F94CFA73F673EBDE1157526C82FF7E?sequence=1> [viitattu 9.9.2019].

Konttinen, E 2008. Yhteistoiminnallinen opiskelu verkkoympäristössä ja hoitotieteen opiskelijoiden arvioita verkko-oppimateriaalin laadusta. Kuopion yliopisto. Hoitotieteenlaitos. Pro gradu -tutkielma. Hoitotieteenlaitos. Nidottu. [viitattu 29.9.2019].

Koponen, J. 2012. Lääketieteen opiskelijoille suunnattu vuorovaikutuskoulutus. Puheviestinnän vuosikirja 2012, 60–64. Jyväskylän yliopisto. Kasvatustieteiden ja psykologian teidekunta PDF-dokumentti. Saatavissa: https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/40934/Prologi2012_Koponen.pdf?sequence=1 [viitattu 24.11.2018].

Lehtinen, J. 2015. Opettajien ja aikuisopiskelijoiden kokemuksia ja näkemyksiä verkko-oppimisesta toisen asteen ammatillisessa oppilaitoksessa. Jyväskylän yliopisto. Kasvatustieteen laitos. Pro gradu -tutkielma. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/47303/1/URN%3ANBN%3Afi%3Aaju-201510133370.pdf> [viitattu 1.3.2019].

Moten, J. Jr., Fittener, A., Brazier, E., Leonard, J. & Brown, A. 2013. Examining online college cyber cheating methods and prevention measures. *The Electronic Journal of e-Learning* 2, 139–146. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1012879.pdf> [viitattu 10.10.2019].

Nevgi, A. & Tirri, K. 2003. Hyvää verkko-opetusta etsimässä. Oppimista edistävät ja estävät tekijät verkko-oppimisympäristössä. Turku: Suomen Kasvatustieteellinen Seura.

Opetus- ja kulttuuriministeriö. 2010. Koulutuksen tietoyhteiskuntakehittäminen 2020. Parempaa laatua, tehokkaampaa yhteistyötä ja avoimempaa

vuorovaikutusta. Opetus- ja kulttuuriministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä 2010:12. PDF-dokumentti. Saatavissa: julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/75547/okmtr12.pdf [viitattu: 9.10.2018].

Opetus- ja kulttuuriministeriö 2016. Huipulla pudotuksesta huolimatta. Pisa 15. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2016:41. Jyväskylän yliopisto. Koulutuksen tutkimuslaitos. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/79052/okm41.pdf> [viitattu 25.9.2019].

Opetushallitus. 2017. OECD-vertailu: suomalaiset suorittavat opintonsa loppuun asti, mutta keskimääräistä vanhempina. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.oph.fi/ajankohtaista/verkkouutiset/101/0/oecd-vertailu-suomalaiset-suorittavat-opintonsa-loppuun-mutta-keskimaaraista-vanhempina?language=fi> [viitattu 30.10.2018].

Pantzar, E. 2004. Oppimisympäristö verkkona: verkko oppimisympäristönä. Tampereen Yliopisto. Kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekunta. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/68030/oppimisymparisto_verkkona_2004.pdf?sequence=1 [viitattu 4.11.2018].

Peltola, P. 2017. Tietokoeavusteinen koulutus automatisoidun sellunjakelukeskuksen käyttöönotossa. Tampereen teknillinen yliopisto. Diplomityö. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://dspace.cc.tut.fi/dpub/bitstream/handle/123456789/24837/peltola.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [viitattu 25.11.2018].

Rantanen, P. 2004. Valinnasta työelämään. Ammatillisen koulutuksen ja ammattikorkeakoulujen opiskelijavalinnan tarkastelua. Opetusministeriön julkaisuja. 2004:19. Helsinki: Opetusministeriö.

Ruiz, Jorge G. 2006. The Impact of E-Learning in Medical Education. *Academic Medicine. Journal of the Association on American Medical Colleges*, 207–212. WWW-dokumentti. Saatavissa: https://journals.lww.com/academicmedicine/Fulltext/2006/03000/The_Impact_of_E_Learning_in_Medical_Education.2.aspx [viitattu 13.11.2018].

Salmon, G. 2001. The Five Stage Model. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.gillysalmon.com/five-stage-model.html> [viitattu 27.11.2018].

Suominen, R & Nurmela, S. 2011. Verkko-opettaja. Helsinki: WSOY Kirjakeskus.

Tikkanen, A. 2016. Suomalaisen yliopistojen käyttämän digitaaliset oppimisympäristöt. Jyväskylän yliopisto. Informaatioteknologian tiedekunnan julkaisuja No. 24/2016. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/56917/978-951-39-6863-2.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [viitattu 23.11.2018].

Tommola, H. 2005. Verkko-opiskelun käyttö lähiopetuksentukena lähihoitajien lääkelaskennan opiskelussa. Helsingin yliopisto. Kemian laitos. WWW-

dokumentti. Saatavissa: <http://kemia.ovh/ont/tommola-h-2005.pdf> [viitattu 10.11.2018].

Tutkimuseettinen neuvottelukunta. 2012. Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa. WWW-dokumentti. Saatavissa: https://www.tenk.fi/sites/tenk.fi/files/HTK_ohje_2012.pdf [viitattu: 21.11.2019].

Valli, R. 2015. Johdatus tilastolliseen tutkimukseen. 2. uudistettu painos. E-kirja. Jyväskylä: PS-kustannus.

Valtanen, K. 2010. Monimuoto-opiskelijoiden kokemuksia verkko-opiskelusta. Jyväskylän yliopisto. Kasvatustieteenlaitos. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/25605/URN%3aNBN%3afi%3ajyu-201011163088.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [viitattu 23.11.2018].

Vilka, H. 2017. Tutki ja kehitä. 4. uudistettu painos. E-kirja. PS-kustannus.

Liite 1. Tutkimustaulukko

Tutkimuksen tekijä, nimi ja vuosi	Tutkimuksen tarkoitus ja tavoite	Tutkimusmenetelmä ja -alue	Tulokset ja pohdinta
Lehtinen, J. 2015. Opettajien ja aikuisopiskelijoiden kokemuksia ja näkemyksiä verkko-oppimisesta toisen asteen ammatillisessa oppilaitoksessa. Pro gradu – tutkielma Jyväskylän yliopisto, kasvatustieteiden laitos.	Tarkoituksena oli selvittää opettajien ja aikuisopiskelijoiden näkemyksiä ja suhtautumista verkossa opiskeluun. Sekä kartoittaa kehittämismahdollisuuksia oppilaitokselle.	Tutkimukseen osallistui kolme opettajaa, opetuskokemusta heillä oli 8-27 vuotta. Sekä neljä aikuisopiskelijaa jotka olivat iältään 30-56-vuotiaita. Heillä oli aikaisempaa kokemusta verkko-opinnoista. Laadullinen tutkimus	Opettajat toivoivat enemmän yhteistyötä, vinkkejä mielekkääseen oppimiseen muilta kollegoilta, sekä tietoteknisten taitojen hallittavuutta, ja kykyä tuottaa materiaalia jonka opiskelija ymmärtää itsenäisesti. Opiskelijoiden mielestä joustavuus on toimivaa, ongelmana huonosti suunnitellut kurssit ja aitojen keskustelujen puuttuminen.
Tommola, H. 2015. Verkko-opiskelun käyttö	Tarkoituksena on löytää entistä parempia	Tutkimukseen osallistui kaksi ryhmää, jotka	Tutkimuksessa todettiin että 10-15% ryhmään

<p>lähiopetuksen tukena lähihoitajien lääkelaskennan opiskelussa. Pro gradu – tutkielma. Helsingin yliopisto, kemian laitos</p>	<p>opetuskäytänteitä ja luoda opiskelijoille sopiva verkkoalusta, lääkelaskennan lähiopetuksen tueksi.</p>	<p>opiskelivat lähihoitajiksi, he kaikki olivat ylioppilaspohjaisia. Ryhmät osallistuivat lähitoteutukseen mutta lisäksi heidän oli käytettävä verkkoalustaa, jonka käyttökokemus oli pohjana kyselytutkimukselle.</p>	<p>kuuluvista eivät pysty hyödyntämään verkko-opintoja. Mutta pääsääntöisesti opiskelijat kokivat verkko-opetuksen edistävänä. Ryhmän opiskelijoilla oli selvästi puutteita opiskelutekniikoista.</p>
<p>Mäkelä, L. 2010. Verkkokurssi opetuksen ja oppimisen kompleksisena toimintatilana. Väitöskirja, Helsingin yliopisto, kasvatustieteiden tiedekunta</p>	<p>Tarkoituksena selvittää verkko-opetukseen siirtymisen muutoksia opettajille ja opiskelijoille. Millaiseksi opetus muuttuu verkko-opiskelun myötä.</p>	<p>Tutkimuksessa tutkija tutki etnografisesti kahta amk:ssa toteutettua verkkokurssia vuosina 2004-2007.</p>	
<p>Nevgi, A. & Tirri, K. 2003. Hyvää verkko-opetusta etsimässä. Kasvatustieteellisen seura. Tutkimus.</p>	<p>Tarkoituksena oli selvittää opiskelijoiden ja opettajien käsityksiä hyvästä verkko-opetuksesta.</p>	<p>Tutkimukseen osallistui 412 Helsingin yliopiston verkkokurssin opiskelijaa, ja 27 opettajaa.</p>	<p>Opettajat suhtautuvat verkko-opiskeluun paremmin kuin opiskelijat. Opiskelijoista on outoa keskustella netissä, itse</p>

		Kvantitatiivinen ja kvalitatiivinen tutkimus.	tekeminen on vaikeaa ja he kaipaavat aitoja keskustelujä.
Rouleau, G. Gagnon, M-P. Cote, J. Payne- Gagnon, J. Hudson, E. Dubois, C-J. Bouix-Picasso, J. 2019. Effects of E-Learning in a Continuing Education Context on Nursing Care: Systematic Review of Systematic Qualitative, Quantitative, and Mixed-Studies Reviews	Tarkoituksena selvittää kautta kerätyistä tutkimuksista koskien verkko- opiskelun vaikutusta sairaanhoitajien koulutuksessa.	Systemaattinen tutkimuskatsaus neljän suuren tietokannan kautta. Tutkimuksia hakujen perusteella löytyi 12906, joista loppujen loppuksi vuosien 2008- 2018 rajauksella, ja arvionnin perusteella valittiin 22 tutkimusta käytettäväksi analyysiin.	Tutkimusten perusteella keskimäärin noin puolet opiskelijoista kokivat verkko- opiskelun positiivisena asiana sairaanhoidon koulutuksessa. Tutkimuksessa todettiin kuitenkin, että verkko- oppimisen tehokkuus ja vaikutus on vaikeasti mitattavissa, koska sairaanhoitajan työ vaatii paljon käytännön osaamista. Tutkimuksessa kävi ilmi, että verkko- oppimisessa on edelleen huomattavasti kehittämistä

			hoitokoulutuksen näkökulmasta.
--	--	--	-----------------------------------

Muuttujataulukko 2.

Tutkimusongelma	Kysymysalue	Teoriatausta ja sivunumero	Kysymykset ja väittämät
Millaisena opiskelijat kokevat oppivansa opiskeltavat asiat verkko-opetuksessa?	Opiskelijälähtöiset muuttujat	Henkilökohtainen eroavaisuus oppimisessa, s.6-10	1-6
Millaisena terveysalan opiskelijat kokevat verkko-opiskelun opiskelumuotona?	Verkko-opiskelu yleisesti	Verkko-opiskelu, S.11-18	7-13
Millaisena terveysalan opiskelijat kokevat verkko-opiskelun opiskelumuotona?	Verkko-opiskelun suorittaminen	Verkko-opiskelun suorittaminen, s12-18	14-18

Liite 3. Tutkimuslupa

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

OPINNÄYTETYÖN TUTKIMUSLUPAHAKEMUS
JA TUTKIMUSSUUNNITELMA

XAMK

16-12-2019

SAAPUNUT

HENKILÖTIEDOT

Nimi Ville Kunnari , Helmi Ikonen	
Puhelin 0405178361/0504088758	Postinumero ja -toimipaikka 00940 Helsinki, 48100 Kotka
Lähiosoite Naapuritie 10 C 59, Mariankatu 24 A 2	
Korkeakoulu / tiedekunta Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu	
Tutkimustyön aihe Hoitotyön opiskelijoiden kokemuksia verkko-opiskelusta Kaakkois-Suomen ammattikorkeakouluss	
Tutkimuskohde (kuvattava tarkasti ja yksiselitteisesti) Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun hoitotyön opiskelijat.	
Tutkimustyön ohjaaja Sari Engelhardt	
Alustava tutkimussuunnitelma (kirjoitetaan lyhyesti tähän) Katso ystävällisesti tutkimussuunnitelma, liitteenä.	
Tutkimuksen arvioitu valmistumisaika Kevät 2020	Empiirisen osuuden toteutusajakaulu Kevät 2020
Tulosten esittäminen Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoululle. Alustava ajankohta Kevät 2020	Hakemuksen liitteiden lukumäärä 1

PAIKKA, PÄIVÄYS JA HAKIJAN ALLEKIRJOITUS

Kotka

27 / 11 20 19

Helmi Ikonen
Ville Kunnari

HAKEMUS ON

HYVÄKSYTTY

HYLÄTTY

PAIKKA, PÄIVÄYS JA KÄSITTELIJÄN ALLEKIRJOITUS SEKÄ NIMENSELVENNY

MIKKELI

16, 12 20 19

Katri Ryttyläinen-Korhonen

Katri Ryttyläinen-Korhonen
koulutusalojohtaja

KÄSITTELIJÄ

Hyvinvointi: koulutusalojohtaja Katri Ryttyläinen-Korhonen

Talous- ja kulttuuri: koulutusalojohtaja Petteri Ikonen

Tekniikka: koulutusalojohtaja Matti Koivisto

Muut: vararehtori Mirja Toikka

HAKIJA

Allekirjoita hakemus ja liitä tutkimussuunnitelma hakemukseen.

Lähetä hakemus ja liitteet osoitteeseen:

Kaakkois-Suomen Ammattikorkeakoulu Oy *K. J. Järven* 16.12.2019

PL 68

50101 Mikkeli

Matti Koivisto
Kirjasamo

Liite 4. Saatekirje

KOTKA 24.10.2019

Hei!

Opiskelemme Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulussa, sosiaali- ja terveysalan yksikössä ensihoitajan tutkintoon johtavassa koulutuksessa. Opinnäytetyön aiheemme on: Hoitotyön opiskelijoiden kokemuksia verkko-opiskelusta ammattikorkeakoulussa. Tutkimuksen olemme rajanneet koskemaan Kaakkois-suomen ammattikorkeakoulun, Kotkan ja Kouvolan kampuksien terveysalan opiskelijat.

Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää miten Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun terveysalan opiskelijat kokevat verkko-opiskelun opiskelumuotona. Tavoitteena on saada tutkimustuloksia joita Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu voi hyödyntää kehittäessään verkko-opintoja.

Tutkimuksen toteutamme kyselytutkimuksena, johon pyydämme vastaamaan tästä linkistä.

Kyselytutkimus takaa vastaajille täydellisen anonymiteetin. Vastaaminen vie aikaa noin 5-10 minuuttia. Kyselyyn vastaaminen on vapaaehtoista.

Vastaamalla kyselytutkimukseen autat Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulua kehittämään terveysalan koulutusta.

Yhteistyöterveisin ensihoitajaopiskelijat

Helmi Ikonen

Ville Kunnari

Verkko-opiskelututkimus

1. Sukupuoli *

- Mies
 Nainen

2. Ikä *

- 18-24
 25-29
 30-34
 35-39
 40 tai yli

3. Koulutustausta *

- Ammattitutkinto
 Ylioppilas
 Kaksoistutkinto (ammattitutkinto ja lukio)
 Ammattikorkeakoulututkinto
 Yliopistotutkinto

4. Onko sinun vaikeuksia osallistua lähiopetukseen? *

- Kyllä
 Ei

5. Jos vastasit edelliseen kysymykseen kyllä, mistä vaikeudet johtuvat?

- Perhesyiden takia
 Etäisyys kouluun pitkä
 Työssä käymisen takia

Joku muu, mikä?

6. Mikä on itsellesi mieluisin oppimistapa? *

- Lukeminen
 Kuunteleminen
 Videon seuraaminen
 Oppiminen tekemisen kautta
 Jonkin muu, mikä?

7. Kumpi on itsellesi mieluisampi kurssien toteutustapa? *

- Verkkototeutus
 Lähitoteutus

8. Pitäisikö verkkototeutuksia lisätä terveysalan koulutuksessa? *

- Kyllä
 Ei

9. Miten haluat verkkokurssien arvioinnin suoritettavan? *

- Verkossa suoritettava koe
 Koulussa suoritettava kirjallinen koe
 Verkkokurssin tehtävien suorittamisesta koostuva arviointi
 Joku muu, mikä?

10. Onko sinulla vaikea löytää motivaatiota itsenäiseen verkko-opiskeluun? *

- Kyllä
 Ei

11. Jos vastasit edelliseen kysymykseen kyllä, mistä vaikeus johtuu?

12. Oletko koskaan huijannut verkko-opinnoissa saadakseni paremman arvosanan kurssista? *

- Kyllä
 En

13. Koetko oppivasi verkko-kurssilla yhtä hyvin kuin lähiopetuksessa? *

- Kyllä
 En

14. Vastaa seuraaviin väittämiin koskien verkko-opiskelumateriaalia *

	1 Täysin samaa mieltä	2 Osittain samaa mieltä	3 Ei samaa eikä eri mieltä	4 Osittain eri mieltä	5 Täysin eri mieltä
1. Materiaali on helposti löydettävissä	☐	☐	☐	☐	☐
2. Materiaali on visuaalisesti selkeää	☐	☐	☐	☐	☐
3. Tehtävien ohjeistus on selkeää	☐	☐	☐	☐	☐
4. Materiaali vastaa verkkokurssin tavoitteita	☐	☐	☐	☐	☐
5. Kurssien materiaalit toimivat hyvin	☐	☐	☐	☐	☐
6. Materiaalissa on huomioitu opiskelijan osaamistaso	☐	☐	☐	☐	☐
7. Materiaali edistää oppimistani	☐	☐	☐	☐	☐

15. Vastaa seuraaviin väittämiin verkkokurssien suorittamisesta *

1 Täysin samaa mieltä	2 Osittain samaa mieltä	3 Ei samaa eikä eri mieltä	4 Osittain eri mieltä	5 Täysin eri mieltä
-----------------------	-------------------------	----------------------------	-----------------------	---------------------

	1 Täysin samaa mieltä	2 Osittain samaa mieltä	3 Ei samaa eikä eri mieltä	4 Osittain eri mieltä	5 Täysin eri mieltä
1. Verkkokurssien työmäärä vastaa opintopistemäärää	☐	☐	☐	☐	☐
2. Verkkokurssien suorittamiseen annettu aika on riittävä	☐	☐	☐	☐	☐
3. Koulun verkkokurssien suorittaminen on haastavaa	☐	☐	☐	☐	☐
4. Verko-opiskelualusta toimii hyvin	☐	☐	☐	☐	☐

16. Vastaa seuraaviin väittämiin verkkokurssien opettamisesta *

	1 Täysin samaa mieltä	2 Osittain samaa mieltä	3 Ei samaa eikä eri mieltä	4 Osittain eri mieltä	5 Täysin eri mieltä
1. Saan verkkokurssin opettajalta tarpeeksi ohjausta opinnoissani	☐	☐	☐	☐	☐
2. Saan oppimistani kehittävää palautetta kurssin aikana	☐	☐	☐	☐	☐
3. Verkkokurssit tukevat oppimistani	☐	☐	☐	☐	☐
4. Verkkokurssien sisältöön panostetaan riittävästi	☐	☐	☐	☐	☐

17.

	1 Täysin tyytyväinen	2 Osittain tyytyväinen	3 En osaa sanoa	4 Osittain tyytymätön	5 Täysin tyytymätön
Kuinka tyytyväinen olet Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun tämän hetkiseen verkkokurssitarjontaan terveysalalla?	☐	☐	☐	☐	☐

18. Avoin palaute tämän hetkisistä verkkokursseista, sekä kehitysideoitu (ei pakollinen)

Liite 6. Kysymyksen 18 vastaukset

Positiivista	Kehitettävää
<p>Verkkokurssin materiaalista näkee hyvin opettajan panostamisen ko. kurssiin. Hyvin ja huolella toteutetuilla verkkokursseilla on ilo opiskella, huonosti toteutetuista ei saa mitään hyötyä irti.</p>	<p>Joskus tieto jää verkkokursseissa ehkä hieman pinnalliseksi ja käytännön oppiminen jää taka-alalle. Olisi hyvä panostaa myös riittävään lähiopetukseen, jotta riittävä tieto ja taitotaso saavutetaan valmistumiseen mennessä.</p>
<p>Tällä hetkellä verkkokurssien taso vaihtelee, parhaimmat kokemukset sosiaali ja terveysalan yrittäjyys ja johtajuus -kurssilta sekä anatomian kurssilta.</p>	<p>Raskausdiabetes-verkkokurssi ei antanut mitään uutta verrattuna siihen, mitä terveydenhoitajan opinnoissa on läpi käyty ja mitä on harjoittelussa oppinut, olisin odottanut enemmän siltä kurssilta. Verkkokurssien tenteissä on helppo saada itselleen parempi arvosana, siksi verkkokursseiksi mielestäni soveltuu paremmin sellaiset kurssit, jotka voidaan suorittaa tehtävillä ja joissa joutuu soveltamaan oppimaansa ja/tai pohtimaan.</p>
<p>Moodlen verkkokursseihin olen ollut tyytyväinen. Yksi kurssi oli jaettu neljään osioon, ja aikataulutus oli selkeä jo alusta. Tähän olin tyytyväinen, sillä materiaalia oli kurssille hyvin paljon. Minulle toimivat kuitenkin yhtä hyvin myös kurssit, joissa on vain yksi deadline tehtävien palauttamiseen. Yhteistyö ja kommunikaatio opettajien kanssa on sujunut hyvin. On hienoa, että opettajat yrittävät oppia ja kokeilla uusia opetusmenetelmiä, ja kuuntelevat samalla palautetta oppilailta.</p>	<p>Mielestäni opettajien tulisi olla paremmin tavoitettavissa kurssien aikana. Usein tehtävänannot ovat olleet sekavia ja kaikki linkit eivät ole esimerkiksi toimineet kotona. Verkkokursseista jää usein uupumaan käytäntöön soveltaminen esimerkiksi kädentaidot ja ihmisten kohtaaminen. Jos verkkokurssit suunniteltaisiin niin että, olisi myös käytännönharjoitusta enemmän, niin ehkä nämä valmentaisi opiskelijoita työelämään. Muuten taidot jäävät todella vähäisiksi, ja tästä työpaikoilla ollaan huolissaan.</p>
<p>Erään kirurgisen hoitotyön opettajan verkkokursseissa toteutus toiminut hyvin ja opettaja ohjaa erittäin aktiivisesti kurssin aikana. Verkkokursseissa myös visuaalisesti selkeät materiaalit ja tehtävät sisällöltään järkeviä.</p>	<p>Kaipaisin lisää verkkokursseja terveysalalle. Esimerkiksi jotain raskauteen ja synnytykseen liittyvää tai lasten mielenterveysongelmiin liittyvää</p>
<p>Ainoita verkkokursseja terveysalalla, joissa mielestäni on onnistuttu, ovat anatomian kurssit. Tämä ehkä siksi, että opettaja on aina "läsnä" ja tuki saatavilla. Myöskin live-luennot lisäävät tätä keskustelun käyntiä ja mahdollisuutta kysyä, mikäli joku asia on epäselkeää.</p>	<p>Verkkokursseja voisi olla enemmän, ja erityisesti ac-luentoja iltaisin, helpompi keskittyä ilman ihmismäärää ympärillä</p>
<p>Useita kursseja suorittaneena: pääosin kurssien materiaalit ovat olleet hyviä, ohjausta riittävästi saatavilla.</p>	<p>Itse pidän enemmän lähiopetuksesta.</p>
<p>Kyselyyn vastaaminen oli haastavaa, koska kurssien laatu vaihtelee hyvin runsaasti. Esimerkiksi anatomian opetus oli järjestetty todella kattavasti ja ammattitaitoisesti. Kurssilla oli nauhoitettuja luentoja, live luentoja verkossa, itsenäisiä tehtäviä, selkeät ohjeet ja opettaja vastasi viesteihin todella nopeasti.</p>	<p>Riippuu verkkokurssin tekijästä. Jotkut opettajat tykkäävät antaa palautetta tehtävien lomassa, toiset antavat palautteen tehtävän lopussa. Koen, että tehtävien lomassa saatu palaute on tehokkaampi tapa motivoida opiskeluun.</p>

	Kyllä niistä ainakin helposti opintopisteitä irtoaa. Turhaa täytettä tähän nuorten aikuisten päiväkotiin, jota kutsutaan ammattikorkeakouluksi.
	Varsinaisten verkkokurssien sisällössä ei suurta korjattavaa, mutta muiden kurssien verkkomateriaalissa suurta petrattavaa. Joillain kursseilla materiaali vanhentunutta tai epäoleellista. Joillain verkkokursseilla materiaalia runsaasti, vähemmälläkin pärjäisi.
	Opettajille enemmän koulutusta verkko-opintojen tekemiseen tai ylipäätään atk-taitoihin. Melkein jokaisen verkko-opinnon kohdalla jossain vaiheessa opettajalta tulee sähköposti, jossa mainitaan jotain seuraavaa: "alusta ei toimi" "palautus ei jostain syystä onnistu" tms.
	Verkkokursseja pitäisi minimoida, jos mahdollista.
	Harvoja poikkeuksia lukuunottamatta kurssimateriaali oli verkko-opinnoissa sekavaa tai vaikeasti löydettävää. Joistain kursseista jäi tunne, että ne oli kyhätty puolihuolimattomasti vuosia sitten, eikä aikaa tai intoa kehittämiseen sen jälkeen enää löytynyt. Harmillista, sillä hyvin tehty verkkokurssi tarjoaisi aidosti vaihtoehtoisen tavan opetella erityisesti teoreettisia aiheita. Käytännön harjoitteita verkkokurssit eivät tietenkään pysty korvaamaan mitenkään.
	Osa verkkokursseista on materiaaleiltaan todella epäselkeitä ja niitä ei päivitetä kauhean tiuhaan --> ongelmana saattaa olla, että joku materiaali ei sitten aukeakaan.. Itselle tietokoneelta lukeminen teettää hankaluuksia ja materiaaleissa on paljon verkossa olevaa materiaalia, joka tulisi lukea. En pidä verkko-opiskelusta läheskään niin paljon kuin lähiopetuksesta.
	Olen myös jättänyt jotain kursseja kesken, sillä sisältö/arviointitapa ei ole vastannut pepissä mainittuun. Myös opettaja on muuttanut aikataulutusta kesken kurssin, ilmoittamatta opiskelijoille, pakollisia tapaamisia lyhyellä varoitusajalla... (verkkokurssin etuja, että saa opiskella omaan tahtiin ja on mahdollista tehdä työn lomassa....) Jollain kurssilla opettajaan ei ole saanut yhteyttä helposti (yksi poikkeustapaus), kyseessä kurssi, jossa pienryhmätyöskentelyä, ja oma pienryhmäni hajosi, jolloin tehtävien teko kuormitti itseäni. monessa verkkokurssissa ajastetut tehtävät, 2vko ja palautus, uusi tehtävä avautuu: 2vko

	<p>ja palautus. Itse perhellisenä olen pitänyt parempana kokonaisuuksien avaamista kerralla, näin mitä tehtäviä on saatavilla, voin ohjeistukset lukea jo kurssin alussa, voin varata aikaa ja tehdä viikonlopun aikana jo suoraan useamman, sen sijaan, että kahden viikon välein mietin iltaisin lasten nukkuessa läppäriin kaivamista esiin. Vaikka noi palautuspäivät olisikin 2 viikon välein, olisi hyvä, että tehtävät voisi palauttaa kun saa tehdyksi, sillä monella on useita kursseja menossa samaan aikaan, helpottaa aikataulutusta kun saisi itse tehdä haluamassaan tahdissa tehtäviä kun se omaan aikatauluun sopii. Ehkä opettajat voisivat vertaisarvioida omat verkkokurssinsa ;) miten opettaja kokee toisen tekemän alustan, parannusehdotuksia puolin ja toisin.</p>
	<p>Lähiopetusta lisää ja verkkokurssin vähemmälle. Verkkokurssit eivät mielestäni kuulu terveysalan opiskeluun.</p>
	<p>Ne voisivat olla tukemassa opintoja eikä olla opinnot kokonaisuudessaan. Olen lähiopetuksessa, mutta se tuntuu monimuodolta, sillä kurssit saattavat olla 80% verkko-opetusta.</p>
	<p>Vastaavasti useampia kursseja on tullut vastaa verkossa, jossa opettaja on käyttänyt omaa vanhaa moodlepohjaansa, eikä ole viitsinyt tarkistaa sen sisältöä. Tällöin linkit eivät toimi, materiaalit ovat vanhentuneita eivätkä pidä paikkaansa. On tullut vastaan myös moodletenttejä, jotka perustuvat opettajan materiaaleihin alustalla ja kun vastaat tentissä niiden perusteella, vastaukset ovat väärin. Lisäksi ryhmän kesken olemme huomanneet, että osa opettajista ei ole korjannut tällaisia virheitä edes palautteen jälkeen. Pahinta joissain verkkototeutuksissa on ollut se, ettei opettaja vastaa hänelle lähetettyihin viesteihin ajoissa, vaan vasta esim viikon kuluttua. Laajoista kirjallisista tehtävistä ei välttämättä anneta minkäänlaista tai hyvin niukka, muutaman lauseen palaute. Miten opiskelija oppii jos hän ei saa työstään palautetta käytännössä lainkaan?</p>
	<p>Vapaavalintaisissa kursseissa verkkototeutus on ok, mutta esimerkiksi sisätautien kurssi, josta pitäisi oikeasti oppia paljon asiaa, on ihan turha laittaa kesän aikana suoritettavaksi verkkokurssiksi. Omalla kokemuksella voin kertoa, että sisätaudit on ihan vieras käsite kolmannen vuoden opiskelijalle, joka "opiskeli" ne asiat kesällä kiireessä töiden lomassa.</p>

	<p>Tehtävät turhan laajoja. Essee painotteisia liikaa samalla alustalla. Aikaa useissa verkkokursseissa vähemmän, jolloin muiden kurssien kanssa suorittaminen samanaikaisesti ajoittain haastavaa. Joustavuutta sekä kannustusta kaipaisi opettajilta myös kurssin aikana tai live ac luentoja, jolloin voisi keskustella aiheesta ja opettaja opettaa tai esittää kysymyksiä.</p>
	<p>Kyselyyn vastaaminen oli hankalaa, sillä osa verkkokursseista on mm. selkeitä visuaalisesti ja materiaalit ovat hyviä, osalla verkkototeutuksita saa oppimista edistävää palautetta. Kun taas osalla verkkokursseista mikään näistä ei toteudu tai vain osa toteutuu.</p>
	<p>Verkkotentit eivät edistä oppimista, tai osoita opittua millään tavalla. Suurin osa tuntuu lunttaavan tenttien aikana, eikä haettu tieto jää mieleen.</p>
	<p>Vaikka pääsääntöisesti olen tyytyväinen verkkokursseihin, niin väilillä tuntuu, että olen kirjekurssilla opiskelemassa sairaanhoitajaksi. Esim. sisätaudit olisi voinut olla lähiopetusta, ainakin osittain. Gerontologian verkkokurssin kokeista annan miinusta, koska tuntui että siinä mitattiin lähinnä nopeutta eikä tietoa. Aikaa lukea kysymykset kunnolla ei ollut riittävästi.</p>

Liite 7. Opinnäytetyön aikataulu

11/2018 Aiheen valinta ja prosessin aloittaminen

3/2019 Idea- ja suunnitelma seminaari

10/2019 Toteutusvaiheen seminaari

12/2019 Tutkimuslupa

12/2019 Tutkimusaika 16.12.—31.12.2019

1/2020 Tutkimusaineiston analyysi

2/2020 Julkaisuseminaari 4.2.2020, kypsyytnäyte